I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EGF) Nr. 2913/92

af 12. oktober 1992

om indførelse af en EF-toldkodeks

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28, 100 A og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets grundlag er en toldunion; af hensyn til Fællesskabets erhvervsdrivende og toldadministrationerne bør toldforskrifterne, som hidtil har været spredt over en mængde fællesskabsforordninger og -direktiver, samles i en kodeks; dette er af væsentlig betydning med henblik på det indre marked;

en sådan EF-toldkodeks, i det følgende benævnt »kodeks«, bør indeholde de nuværende toldforskrifter; der bør dog foretages ændringer i disse forskrifter, således at de kan foreligge i en mere sammenhængende og forenklet form, og at der ved udbedring af visse mangler kan vedtages udtømmende EF-forskrifter på dette område;

ud fra idéen om det indre marked bør kodeksen indeholde de generelle regler og procedurer, som kan sikre anvendelsen af de toldmæssige og andre ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er indført på fællesskabsplan som led i varehandelen mellem Fællesskabet og tredjelande, herunder de landbrugs- og handelspolitiske foranstaltninger under hensyntagen til disse fælles politikkers krav;

det forekommer hensigtsmæssigt at præcisere, at denne kodeks finder anvendelse med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat på andre områder; sådanne særlige regler kan bl.a. findes eller blive indført som led i landbrugsbestemmelserne, de statistiske bestemmelser, de handelspolitiske bestemmelser og bestemmelserne om egne indtægter;

for at tilgodese såvel toldadministrationernes behov for at sikre en korrekt anvendelse af forskrifterne, som de erhvervsdrivendes ret til at opnå ligebehandling, bør der skabes vidtgående kontrolmuligheder for administrationerne og indføres klageadgang for de erhvervsdrivende; gennemførelsen af en sådan klageadgang vil i Det Forenede Kongerige gøre det nødvendigt at indføre nye administrative procedurer, og dette kan først ske fra den 1. januar 1995;

af hensyn til udenrigshandelens store betydning for Fællesskabet bør toldformaliteter og toldkontrol undgås eller i det mindste begrænses mest muligt;

det bør sikres, at denne kodeks anvendes ensartet, og med henblik derpå bør der fastlægges en fællesskabsprocedure, hvorved der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser inden for rimelige frister; der bør nedsættes et toldkodeksudvalg, som kan sikre et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for området;

ved vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser til denne kodeks bør der så vidt muligt skabes grundlag for forebyggelse af svig eller uregelmæssigheder, som kan skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(1) EFT nr. C 128 af 23. 5. 1990, s. 1.
(2) EFT nr. C 72 af 18. 3. 1991, s. 176, og afgørelse af 16. september 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 5.

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG GRUNDLÆGGENDE DEFINITIONER

Artikel 1

Toldforskrifterne udgøres af denne kodeks og de gennemførelsesbestemmelser, som Fællesskabet eller medlemsstaterne vedtager. Kodeksen gælder med forbehold af særlige bestemmelser på andre områder,

— i samhandelen mellem Fællesskabet og tredjelande

— for varer, der henhører under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab eller Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 2

1. Medmindre der gælder andre bestemmelser, enten ifølge internationale konventioner eller sædvane af begrænset geografisk og økonomisk rækkevidde eller i henhold til autonome fællesskabsforanstaltninger, finder Fællesskabets toldforskrifter ensartet anvendelse i hele Fællesskabets toldområde.

2. Visse af toldforskrifterne kan også finde anvendelse uden for Fællesskabets toldområde, enten på grundlag af særlige forskrifter eller som følge af internationale aftaler.

Artikel 3

1. Fællesskabets toldområde omfatter:

— Kongeriget Belgiens område

— Kongeriget Danmarks område, med undtagelse af Færøerne og Grønland

— Forbundsrepublikken Tysklands område, med undtagelse af øen Helgoland og Büsingen-området (traktat af 23. november 1964 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Schweiz)

— Kongeriget Spaniens område, med undtagelse af Ceuta og Melilla

— Den Hellenske Republiks område

— Den Franske Republiks område, med undtagelse af de oversøiske territorier og de territoriale samfund

— Irlands område

— Den Italienske Republiks område, med undtagelse af kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt den til det italienske område hørende del af Luganosøen mellem bredden og den politiske grænse for den mellem Ponte Tresa og Porto Ceresio beliggende zone

— Storhertugdømmet Luxembourgs område

— Kongeriget Nederlandenes område i Europa

— Den Portugisiske Republiks område

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands område samt Kanaløerne og øen Man.

2. De nedenfor anførte områder, der er beliggende uden for medlemsstaternes områder, anses i overensstemmelse med de konventioner og traktater, der gælder for dem, som hørende til Fællesskabets toldområde:

a) TYSKLAND

De østrigske områder Jungholz og Mittelberg, således som de er fastlagt i følgende traktater:

— Jungholz: traktat af 3. maj 1868 (Bayrisches Regierungsblatt 1868, s. 1245)

— Mittelberg: traktat af 2. december 1890 (Reichsgesetzblatt 1891, s. 59).

b) FRANKRIG

Fyrstendømmet Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963 (Journal officiel af 27. september 1963, s. 8679).

c) ITALIEN

Republikken San Marinos område, således som det er fastlagt i konventionen af 31. marts 1939 (lov af 6. juni 1939, nr. 1220).

3. Fællesskabets toldområde omfatter ligeledes søterritoriet, indre farvande og luftrum hørende til medlemsstaterne og de områder, der er omhandlet i stk.2, med undtagelse af søterritoriet, indre farvande og luftrum hørende til områder, der ifølge stk. 1 ikke indgår i Fællesskabets toldområde.

Artikel 4

I denne kodeks forstås ved:

1) person:

— en fysisk person

— en juridisk person

— hvis gældende forskrifter giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, som anerkendes at have rets- og handleevne uden at have fået tillagt status som juridisk person

2) person etableret i Fællesskabet

— for så vidt angår en fysisk person: enhver person, som har sit sædvanlige opholdssted dér

— for så vidt angår en juridisk person eller en sammenslutning af personer: en person, som har sit hjemsted, sit hovedsæde eller et fast driftssted dér

3) toldmyndigheder: myndigheder, der bl.a. har beføjelse til at håndhæve toldforskrifterne

4) toldsted: ethvert kontor, hvor alle eller en del af de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne, kan opfyldes

5) afgørelse: enhver forvaltningsakt vedrørende toldforskrifter, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkning for en eller flere personer, hvis identitet kendes eller kan fastslås; dette udtryk omfatter bl.a. bindende tariferingsoplysninger i henhold til artikel 12

6) toldmæssig status: en vares status som fællesskabsvare eller som ikke-fællesskabsvare

7) fællesskabsvarer: varer, som

— fuldt ud er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde på de i artikel 23 omhandlede betingelser, uden at der i dem indgår varer, som er indført fra lande eller områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde

— er indført fra lande eller områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde, og som er bragt i fri omsætning

— er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer

8) ikke-fællesskabsvarer: andre varer end de under nr. 7) omhandlede.

Når fællesskabsvarer forlader Fællesskabets toldområde, mister de deres toldmæssige status som sådanne, jf. dog artikel 163 og 164

9) toldskyld: en persons forpligtelse til at betale de importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der efter gældende fællesskabsbestemmelser anvendes for bestemte varer

10) importafgifter:

— told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder ved indførsel af varer

— landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

11) eksportafgifter:

— told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder ved udførsel af varer

— landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

12) debitor: enhver person, der er forpligtet til at betale en toldskyld

13) toldmyndighedernes tilsyn: enhver handling, myndighederne generelt udfører for at sikre overholdelsen af toldforskrifterne og, i givet fald, af de øvrige bestemmelser, der gælder for varer undergivet toldtilsyn

14) toldmyndighedernes kontrol: de forskellige specifikke handlinger, der foretages i form af verifikation af varerne, dokumentkontrol (eksistens, ægthed), gennemsyn af virksomhedernes regnskaber, forretningsbøger og korrespondance, kontrol med transportmidler, med bagage og andre effekter, som personer fører med sig, administrative undersøgelser og andre lignende handlinger med henblik på at sikre overholdelsen af toldforskrifterne og, i givet fald, af de øvrige bestemmelser, der gælder for varer undergivet toldtilsyn

15) en vares toldmæssige bestemmelse eller anvendelse:

a) henførsel af varen under en toldprocedure

b) dens indførsel i frizone eller frilager

c) dens genudførsel fra Fællesskabets toldområde

d) dens tilintetgørelse

e) dens afståelse til statskassen

16) toldprocedure:

a) overgang til fri omsætning

b) forsendelse

c) toldoplag

d) aktiv forædling

e) forarbejdning under toldkontrol

f) midlertidig indførsel

g) passiv forædling

h) udførsel

17) toldangivelse: den handling, ved hvilken en person i behørig form og efter de foreskrevne regler tilkendegiver at ville angive en vare til en bestemt toldprocedure

18) klarerer: den person, der foretager toldangivelse i eget navn, eller den, i hvis navn toldangivelse foretages

19) frembydelse for toldvæsenet: underretning af toldmyndighederne på den foreskrevne måde om varerenes tilstedeværelse på toldstedet eller et andet sted, som toldmyndighederne har anvist eller godkendt

20) frigivelse af en vare: den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er henført under

21) brugeren af en procedure: den person, for hvis regning toldangivelsen foretages, eller den person, som nævnte persons rettigheder og pligter vedrørende en toldprocedure er overført til

22) bevillingshaver: den person, der har fået meddelt en bevilling

23) gældende bestemmelser: fælleskabsbestemmelserne eller nationale bestemmelser

24) udvalgsprocedure: den i artikel 249 fastlagte eller omhandlede procedure.

KAPITEL 2

FORSKELLIGE ALMINDELIGE BESTEMMELSER ISÆR VEDRØRENDE PERSONERS RETTIGHEDER OG PLIGTER I HENHOLD TIL TOLDFORSKRIFTERNE

Afdeling 1

Ret til at lade sig repræsentere

Artikel 5

1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 2, og med forbehold af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 243, stk. 2, litra b), kan en person lade sig repræsentere over for toldmyndighederne med henblik på at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne.

2. Repræsentationsforholdet kan være

— direkte, når repræsentanten handler i en anden persons navn og for anden persons regning

— indirekte, når repræsentanten handler i eget navn, men for en anden persons regning.

På deres områder kan medlemsstaterne forbeholde retten til at udfærdige toldangivelser efter reglerne for:

— direkte repræsentation, eller

— indirekte repræsentation

ved at kræve, at repræsentanten skal være en toldklarerer, der udøver sin virksomhed i de pågældende områder.

3. Bortset fra de i artikel 64, st. 2, litra b), og stk. 3, omhandlede tilfælde skal repræsentanten være etableret i Fællesskabet.

4. Repræsentanten skal erklære at handle på den persons vegne, der repræsenteres, angive, hvorvidt det drejer sig om direkte eller indirekte repræsentation og være i besiddelse af en fuldmagt.

Den person, der ikke erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, eller som erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, uden at være i besiddelse af en fuldmagt, anses for at handle i eget navn og for egen regning.

5. Toldmyndighederne kan afkræve enhver person, der erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, dokumentation for hans fuldmagt.

Afdeling 2

Afgørelser om anvendelse af toldforskrifterne

Artikel 6

1. Når en person anmoder toldmyndighederne om en afgørelse om anvendelse af toldforskrifterne, skal han fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at myndighederne kan træffe afgørelse.

2. Afgørelsen skal træffes og meddeles ansøgeren hurtigst muligt.

Når en anmodning om afgørelse fremsættes skriftligt, skal afgørelsen træffes inden for en frist, som fastsættes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, regnet fra den dato, hvor toldmyndighederne har modtaget anmodningen. Den skal meddeles ansøgeren skriftligt.

Denne frist kan dog overskrides, når det ikke er muligt for toldmyndighederne at overholde den. I så fald skal de pågældende myndigheder underrette ansøgeren herom inden udløbet af den ovenfor fastsatte frist og angive årsagerne til fristens overskridelse, samt hvilken ny frist de skønner nødvendig for at træffe afgørelse.

3. En skriftlig afgørelse skal begrundes af toldmyndighederne, når den ikke imødekommer en anmodning, eller den har negative følger for den person, den er rettet til. Den i artikel 243 hjemlede klageadgang skal angives i afgørelsen.

4. Det kan fastsættes, at bestemmelserne i stk. 3, første punktum, ligeledes finder anvendelse på andre afgørelser.

Artikel 7

Bortset fra de i artikel 244, stk. 2, omhandlede tilfælde kan de trufne afgørelser fuldbyrdes omgående af toldmyndighederne.

Artikel 8

1. En afgørelse, som er gunstig for den pågældende, annulleres, hvis den er truffet på grundlag af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, når

— ansøgeren vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de var urigtige eller ufuldstændige, og

— den ikke kunne være blevet truffet på grundlag af rigtige og fuldstændige oplysninger.

2. Annullering af afgørelsen meddeles modtageren af afgørelsen.

3. Annulleringen får virkning fra det tidspunkt, hvor den annullerede afgørelse blev truffet.

Artikel 9

1. En afgørelse, som er gunstig for den pågældende, tilbagekaldes eller ændres i andre tilfælde end de i artikel 8 omhandlede, hvis en eller flere af betingelserne for, at den blev truffet, ikke var eller ikke længere er opfyldt.

2. En afgørelse, som er gunstig for den pågældende, kan tilbagekaldes, hvis modtageren ikke overholder en forpligtelse, der i givet fald påhviler ham i kraft af denne afgørelse.

3. Tilbagekaldelse eller ændring af afgørelsen meddeles modtageren af afgørelsen.

4. Tilbagekaldelse eller ændring af afgørelsen får virkning fra datoen for meddelelsen herom. Toldmyndighederne kan dog undtagelsesvis og i tilfælde, hvor modtagerens berettigede interesser fordrer det, lade tilbagekaldelsen eller ændringen få virkning fra et senere tidspunkt.

Artikel 10

Artikel 8 og 9 anfægter ikke nationale regler, hvorefter en afgørelse ikke har virkning eller mister sin virkning af årsager, som ikke specifikt har med toldforskrifterne at gøre.

Afdeling 3

Oplysninger

Artikel 11

1. Enhver person kan anmode toldmyndighederne om oplysninger om anvendelsen af toldforskrifterne.

En sådan anmodning kan afvises, hvis den ikke vedrører en import- eller eksporttransaktion, der overvejes konkret.

2. Oplysningerne meddeles ansøgeren vederlagsfrit. Hvis toldmyndighederne herved pådrager sig særlige udgifter, f.eks. til analyser eller ekspertudtalelser for varerne eller til disses tilbagesendelse til ansøgeren, kan disse udgifter kræves afholdt af ansøgeren.

Artikel 12

1. Toldmyndighederne meddeler bindende tariferingsoplysninger efter skriftlig anmodning og efter regler, der fastsættes efter udvalgsproceduren.

2. De bindende tariferingsoplysninger forpligter kun toldmyndighederne over for modtageren for så vidt angår tarifering af en vare.

De bindende tariferingsoplysninger forpligter kun toldmyndighederne for de varer, for hvilke toldformaliteterne opfyldes efter tidspunktet for meddelelsen af oplysningerne.

3. Modtageren skal godtgøre, at den angivne vare på alle måder svarer til den i oplysningerne beskrevne.

4. En bindende tariferingsoplysning er gyldig i seks år regnet fra dens meddelelse. Uanset artikel 8 annulleres den, hvis den bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren.

5. En bindende tariferingsoplysning ophører med at være gyldig, når

a) den efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

b) den ikke længere er forenelig med fortolkningen af en af de i artikel 20, stk. 6, omhandlede nomenklaturer, enten på fællesskabsplan ved en ændring af de forklarende bemærkninger til Den Kombinerede Nomenklatur eller ved en dom afsagt af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber, eller internationalt ved en tariferingsudtalelse eller ved en ændring af de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Varenomenklatursystem, der er vedtaget af Toldsamarbejdsrådet; i så tilfælde er ophørsdatoen for gyldigheden af den bindende tariferingsoplysning datoen

for offentliggørelsen af de nævnte foranstaltninger eller, for så vidt angår internationale foranstaltninger, datoen for offentliggørelsen af en meddelelse fra Kommissionen i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

c) dens tilbagekaldelse eller ændringer deraf er meddelt modtageren.

6. Modtageren af en bindende tariferingsoplysning, der i henhold til stk. 5, litra b) eller c), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder at regne fra tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende toldforanstaltninger gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import- eller eksportlicencer eller forudfastsættelsesattester, træder den pågældende attests gyldighedsperiode dog i stedet for perioden på seks måneder.

I det i stk. 5, litra a), nævnte tilfælde kan der i forordningen fastsættes en frist, inden for hvilken ovenstående afsnit finder anvendelse.

7. Anvendelse på de i stk. 6 fastsatte betingelser af tariferingen i den bindende tariferingsoplysning gælder kun ved:

— fastlæggelse af import- eller eksportafgifter

— beregning af eksportrestitutioner og af alle andre beløb, der ydes ved indførsel eller udførsel inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

— anvendelse af import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, som fremlægges ved opfyldelse af formaliteterne med henblik på antagelsen af toldangivelsen vedrørende den pågældende vare, for så vidt disse licenser eller attester er udstedt på grundlag af ovennævnte oplysning.

Efter proceduren i artikel 38 i forordning 136/66/EØF [1] og i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger vedrørende de fælles markedsordninger, kan der endvidere i særlige tilfælde, hvor der er risiko for forstyrrelse af ordningerne under den fælles landbrugspolitik, træffes afgørelse om fravigelse af stk. 6.

Afdeling 4

Andre bestemmelser

Artikel 13

Toldmyndighederne kan på de efter gældende bestemmelser fastsatte betingelser træffe alle de kontrolforanstaltninger, de skønner nødvendige for at anvende toldforskrifterne korrekt.

[1] EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66

Artikel 14

Enhver person, som direkte eller indirekte er berørt af transaktioner, der udføres som led i varehandelen, skal, uanset hvilken metode der anvendes, med henblik på anvendelse af toldforskrifterne og på toldmyndighedernes begæring inden for de af disse fastsatte frister indgive alle nødvendige dokumenter og oplysninger samt assistance.

Artikel 15

Enhver oplysning af fortrolig art, eller som meddeles fortroligt, er omfattet af tavshedspligt, og toldmyndighederne må ikke videregive oplysningen uden udtrykkelig tilladelse fra den person eller den myndighed, der har meddelt den; videregivelse af oplysninger er tilladt, for så vidt toldmyndighederne måtte være forpligtet eller bemyndiget hertil ifølge gældende bestemmelser, herunder navnlig bestemmelser vedrørende databeskyttelse, eller i forbindelse med en retssag.

Artikel 16

Alle berørte personer skal, uanset hvilken metode der anvendes, med henblik på toldkontrollen opbevare de dokumenter, der er omhandlet i artikel 14, i den periode, der er fastsat i gældende bestemmelser, og i mindst tre kalenderår. Denne frist gælder fra udgangen af det år, hvor

a) angivelserne om overgang til fri omsætning eller om udførsel er blevet antaget, for så vidt angår andre varer overgået til fri omsætning end dem, der er omhandlet i litra b), eller varer, der er angivet til udførsel

b) varer, der er overgået til fri omsætning til nedsat eller nul-importafgift på grund af deres anvendelse til særlige formål, ophører med at være undergivet toldtilsyn

c) toldproceduren afsluttes for varer, som er henført under en anden toldprocedure

d) varer, der er indført i frizone eller frilager, forlader den pågældende virksomhed.

Hvis toldmyndighederne foretager kontrol vedrørende en toldskyld, og det viser sig nødvendigt at korrigere bogføringen heraf, opbevares dokumenterne ud over den i stk. 1 fastsatte frist så længe, at korrektionen kan foretages og kontrolleres, jf. dog artikel 221, stk. 3, andet punktum.

Artikel 17

Når der fastsættes tidsfrister, datoer eller terminer i toldforskrifterne med henblik på disses anvendelse, kan en sådan

frist kun forlænges, og en dato eller termin kan udskydes, hvor det udtrykkeligt er fastsat i de pågældende forskrifter.

Artikel 18

1. Modværdien af ecu i national valuta, der skal anvendes som led i toldforskrifterne, fastsættes en gang om året. De kurser, der anvendes ved denne omregning, er dem, der er gældende på den første arbejdsdag i oktober, med virkning fra den 1. januar det følgende kalenderår. Hvis denne kurs ikke foreligger for en given national valuta, anvendes — som omregningskurs for den pågældende valuta — kursen på den dag, for hvilken en kurs senest er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

2. Dog gælder, at hvis der indtræffer en ændring af de bilaterale centralkurser for en eller flere nationale valutaer

a) i løbet af et kalenderår, anvendes de ændrede kurser ved omregning af ecu til national valuta med henblik på fastlæggelsen af varers tarifering og af told og afgifter med tilsvarende virkning. Kurserne får virkning fra tiendedagen efter den dato, på hvilken disse kurser er til rådighed

b) efter den første arbejdsdag i oktober, anvendes de ændrede kurser ved omregning af ecu til national valuta med henblik på fastlæggelse af varers tarifering og af told og afgifter med tilsvarende virkning, og uanset bestemmelserne i stk. 1 finder disse ændrede kurser fortsat anvendelse i hele det følgende kalenderår, medmindre der i løbet af dette indtræffer en ændring af de bilaterale centralkurser, i hvilket tilfælde bestemmelserne i litra a) finder anvendelse.

Ved ændrede kurser forstås kurserne efter ændringen af de bilaterale centralkurser på den første dag, hvor sådanne kurser er til rådighed for alle valutaer i Fællesskabet.

Artikel 19

Det fastsættes efter udvalgsproceduren, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der kan gives tilladelse til at forenkle anvendelsen af toldforskrifterne.

AFSNIT II

ELEMENTER, PÅ GRUNDLAG AF HVILKE IMPORT- ELLER EKSPORTAFGIFTERNE SAMT DE ANDRE FORANSTALTNINGER, DER ER FASTSAT SOM LED I VAREHANDELEN, FINDER ANVENDELSE

KAPITEL 1

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TOLDTARIF OG TARIFERING AF VARER

Artikel 20

1. Hvis der opstår toldskyld, er grundlaget for de efter lovgivningen skyldige afgifter De Europæiske Fællesskabers Toldtarif.

2. De andre foranstaltninger, der er fastsat ved særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen, finder i givet fald anvendelse i henhold til varernes tarifering i tariffen.

3. De Europæiske Fællesskabers Toldtarif består af:

a) Den Kombinerede Nomenklatur

b) enhver anden nomenklatur, hvori Den Kombinerede Nomenklatur indgår helt eller delvis eller med tilføjelse af yderligere underopdelinger, og som er opstillet i henhold til særlige fællesskabsbestemmelser med henblik på anvendelse af toldmæssige foranstaltninger i forbindelse med varehandelen

c) de satser og andre opkrævningselementer, der normalt finder anvendelse for varer, der er omfattet af Den Kombinerede Nomenklatur, for så vidt angår:

— told, og

— landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

d) de præferencetoldforanstaltninger, der er fastsat i aftaler, som Fællesskabet har indgået med tredjelande eller grupper af lande, og hvorved der indrømmes præferencetoldbehandling

e) de præferencetoldforanstaltninger, der vedtages ensidigt af Fællesskabet til fordel for visse lande, landegrupper eller områder

f) de autonome suspensionsforanstaltninger, hvorved der fastsættes nedsættelse af eller fritagelse for importafgifter gældende for visse varer

g) de andre toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat ved andre fællesskabsforskrifter.

4. Med forbehold af reglerne om enhedstoldsatser, finder de i stk. 3, litra d), e) og f), omhandlede foranstaltninger på

klarererens anmodning anvendelse i stedet for de i litra c) omhandlede, når de pågældende varer opfylder de for førstnævnte foranstaltninger fastsatte betingelser. Anmodningen kan indgives efterfølgende, så længe betingelserne herfor er opfyldt.

5. Er anvendelsen af de i stk. 3, litra d), e) og f), omhandlede foranstaltninger begrænset til kun at omfatte et vist importvolumen, ophører den:

a) for så vidt angår toldkontingenter, når begrænsningen for importvolumen er nået

b) for så vidt angår toldlofter, når Kommissionen udsteder en forordning herom.

6. Tarifering af en vare består i, at det efter de gældende regler fastslås:

a) hvilken underposition i Den Kombinerede Nomenklatur eller i en anden af de i stk. 3, litra b), omhandlede nomenklaturer

b) hvilken underposition i enhver anden nomenklatur, der gengiver Den Kombinerede Nomenklatur helt eller delvis, eventuelt med yderligere underopdelinger, og som er fastsat ved særlige fælleskabsbestemmelser med henblik på anvendelse af andre foranstaltninger end toldmæssige foranstaltninger som led i varehandelen

den pågældende vare henhører under.

Artikel 21

1. De toldlempelser, som visse varer kan være omfattet af på grund af deres art eller deres særlige anvendelsesformål, er undergivet betingelser, der fastsættes efter udvalgsproceduren. Hvis der kræves bevilling, finder artikel 86 og 87 anvendelse.

2. I stk. 1 forstås ved »toldlempelser« enhver nedsættelse eller suspension — også som led i et toldkontingent — af importafgiften som defineret i artikel 4, nr. 10.

KAPITEL 2

Varers oprindelse

Afdeling 1

Varers ikke-præferenceoprindelse

Artikel 22

I artikel 23 til 26 defineres varers ikke-præferenceoprindelse med henblik på

a) anvendelse af De Europæiske Fællesskabers Toldtarif med undtagelse af de i artikel 20, stk. 3, litra d) og e), nævnte foranstaltninger

b) anvendelse af de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i de særlige fællesskabsbestemmelser, som gælder for varehandelen

c) udfærdigelse og udstedelse af oprindelsescertifikater.

Artikel 23

1. Varer anses for at have oprindelse i et bestemt land, når de fuldt ud er fremstillet i dette land.

2. Ved varer, der fuldt ud er fremstillet i et land, forstås:

a) mineralske produkter, der er udvundet i landet

b) vegetabilske produkter, der er høstet i landet

c) levende dyr, der er født og opdrættet i landet

d) produkter, der hidrører fra levende dyr, der opdrættes i landet

e) produkter, der hidrører fra jagt og fiskeri i landet

f) produkter, der hidrører fra havfiskeri uden for et lands søterritorium fra skibe, som er registreret i landet eller anmeldt til landets skibsregister og fører landets flag, samt andre produkter, der optages fra havet på samme betingelser

g) varer, der fremstilles om bord på fabriksskibe af de i litra f) nævnte produkter, som har oprindelse i dette land, såfremt fabriksskibene er registreret i landet eller anmeldt til landets skibsregister og fører landets flag

h) produkter, der udvindes af havbunden eller havundergrunden uden for søterritoriet, hvis det pågældende land har eneret på udnyttelse af denne havbund eller havundergrund

i) affald og skrot, der fremkommer ved fremstillingsprocesser, samt varer ude af brug, når de er indsamlet i landet og kun kan anvendes til genindvinding af råmaterialer

j) varer, der i landet udelukkende er fremstillet af de under litra a) til i) nævnte varer eller af deres biprodukter på ethvert fremstillingstrin.

3. Ved anvendelse af stk. 2 omfatter begrebet »land« og »område« også det pågældende lands søterritorium.

Artikel 24

En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og

økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.

Artikel 25

Forarbejdning eller bearbejdning, hvorom det fastlås, eller hvorom konstaterede kendsgerninger berettiger til en formodning om, at den udelukkende har haft til formål at omgå bestemmelser, der i Fællesskabet anvendes for varer fra bestemte lande, kan på ingen måde medføre, at de således frembragte varer i medfør af artikel 24, anses for at have oprindelse i det land, hvor forarbejdningen eller bearbejdningen er foretaget.

Artikel 26

1. Det kan i toldsforskrifterne eller andre særlige fællesskabsforskrifter fastsættes, at der skal forelægges bevis for varernes oprindelse i form af et dokument.

2. Selv om et sådant dokument forelægges, kan toldmyndighederne, når der foreligger alvorlig tvivl, kræve yderligere dokumentation forelagt for at sikre, at oprindelsen er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i toldforskrifterne herom.

Afdeling 2

Varers præferenceoprindelse

Artikel 27

De betingelser, som gælder, for at varer kan opnå oprindelsesstatus og dermed være omfattet af de i artikel 20, stk. 3, litra d) eller e), omhandlede foranstaltninger, fastsættes i præferenceoprindelsesreglerne.

Disse regler fastsættes

a) for varer, der er omhandlet i de i artikel 20, stk. 3, litra d), nævnte aftaler, i de pågældende aftaler

b) for varer, der er omfattet af de i artikel 20, stk. 3, litra e), omhandlede præferencetoldforanstaltninger, efter udvalgsproceduren.

KAPITEL 3

VARERS TOLDVÆRDI

Artikel 28

Dette kapitel indeholder bestemmelserne for toldværdiansættelse med henblik på anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers Toldtarif samt de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen.

Artikel 29

1. Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

a) der ikke er fastsat begrænsninger med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over sådanne begrænsninger, som:

   — er pålagt eller krævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i Fællesskabet

   — begrænser det geografiske område, hvor varerne kan videresælges, eller

   — ikke i væsentlig grad påvirker varernes værdi

b) salget eller prisen ikke er betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes

c) ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering efter artikel 32, og

d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.

2. a) Ved afgørelsen af, om transaktionsværdien kan antages ved anvendelse af stk. 1, er det forhold, at køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at betragte transaktionsværdien som uantagelig. Om nødvendigt må de særlige omstændigheder ved salget undersøges, og transaktionsværdien godkendes, hvis dette afhængighedsforhold ikke har påvirket prisen. Hvor toldmyndighederne ud fra de oplysninger, der er meddelt af klarereren, eller som stammer fra andre kilder, har anledning til at formode, at afhængighedsforholdet har påvirket prisen, gøres klarereren opmærksom herpå, og der gives denne rimelig mulighed for at svare. Hvis klarereren fremsætter anmodning herom, gives toldmyndighedernes begrundelser skriftligt.

   b) Ved salg mellem indbyrdes afhængige personer godkendes transaktionsværdien, og varerne værdiansættes i henhold til stk. 1, når klarereren kan påvise, at værdien ligger meget nær en af de i det følgende nævnte værdier på samme eller omtrent samme tidspunkt:

i) transaktionsværdien ved salg mellem køber og sælger, som ikke i noget særligt tilfælde er indbyrdes afhængige, af tilsvarende eller lignende varer ved udførsel til Fællesskabet

ii) toldværdien af tilsvarende eller lignende varer som fastsat efter artikel 30, stk. 2, litra c)

iii) toldværdien af tilsvarende eller lignende varer som fastsat efter artikel 30, stk. 2, litra d).

Ved anvendelse af ovennævnte kriterier tages der tilbørligt hensyn til forskelle, som beror på de forskellige handelsled, varemængder, de i artikel 32 nævnte elementer og omkostninger, som afholdes af sælgeren ved salg, hvor køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, og som sælgeren ikke afholder ved salg, hvor køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige.

c) De under litra b) anførte kriterier skal anvendes på klarerens initiativ og kun for at foretage en sammenligning. Alternative transaktionsværdier kan ikke fastsættes i henhold til litra b).

3. a) Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller yde til fordel for denne, for de indførte varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betaling skal ikke nødvendigvis ske i kontanter. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.

b) De aktiviteter, herunder markedsføring, køberen udfører for egen regning bortset fra sådanne, for hvilke der sker justering i henhold til artikel 32, betragtes ikke som indirekte betaling til sælgeren, selv om det kan anses, at sælgeren drager nytte af dem, eller at de er blevet udført med hans godkendelse, og omkostningerne ved disse aktiviteter lægges ikke til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales ved de indførte varers toldværdiansættelse.

Artikel 30

1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29, gennemgås stk. 2, litra a), litra b), litra c) og litra d) i nævnte rækkefølge, indtil der findes et litra, hvorefter toldværdien kan fastsættes, dog således at litra c) og litra d) på klarererens anmodning kan komme til anvendelse i omvendt rækkefølge; kun hvor toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til et givet litra, kan bestemmelserne i det umiddelbart efterfølgende litra anvendes i den i dette stykke fastlagte rækkefølge.

2. Ved anvendelse af denne artikel fastsættes toldværdien ved anvendelse af:

a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabet og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabet og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Fællesskabet af den største samlede mængde af de indførte varer eller tilsvarende eller lignende indførte varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne

d) en beregnet værdi, der udgør summen af:

— prisen for eller værdien af materialer og fabrikation eller andre arbejdsprocesser ved fremstilling af de indførte varer

— et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i udførselslandet til udførsel til Fællesskabet

— prisen for eller værdien af de i artikel 32, stk. 1, litra e), omhandlede elementer.

3. Yderligere betingelser og gennemførelsesbestemmelser til stk. 2 fastsættes efter udvalgsproceduren.

Artikel 31

1. Hvis toldværdien af varerne ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 eller 30, fastsættes den på grundlag af de foreliggende data i Fællesskabet og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser:

— i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

— i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

— og bestemmelserne i dette kapitel.

2. Ved anvendelse af stk. 1 kan toldværdien ikke fastsættes på grundlag af:

a) salgsprisen i Fællesskabet for varer, der er fremstillet i Fællesskabet

b) et system, hvorefter den højeste af to mulige værdier anvendes ved toldværdiansættelsen

c) vareprisen på udførselslandets hjemmemarked

d) andre produktionsomkostninger end de beregnede værdier, der er fastsat for tilsvarende eller lignende varer i henhold til artikel 30, stk. 2, litra d)

e) priser ved udførsel til et land, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde

f) minimumstoldværdier, eller

g) vilkårlige eller fiktive værdier.

Artikel 32

1. Ved fastsættelse af toldværdi i henhold til artikel 29 lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) følgende elementer, i den udstrækning de afholdes af køberen, men ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne:

   i) provision og mæglerhonorar, dog ikke indkøbsprovision

   ii) prisen for beholdere, som ved toldbehandling betragtes som udgørende en del af selve varen

   iii) prisen for emballage omfattende såvel arbejdsløn som materialer

b) den forholdsmæssigt udregnede værdi af de herunder nævnte varer og tjenesteydelser, når de leveres direkte eller indirekte af køberen uden beregning eller til nedsat pris til brug ved fremstilling og salg til udførsel af de indførte varer, for så vidt denne værdi ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales

   i) materialer, komponenter, dele og lignende elementer, som indgår i de indførte varer

   ii) værktøj, matricer, forme og lignende genstande, der anvendes ved fremstilling af de indførte varer

   iii) materialer, der forbruges ved fremstillingen af de indførte varer

   iv) ingeniørarbejde eller udviklingsarbejde, kunst- og designarbejde, tegninger og skitser, som udføres andetsteds end i Fællesskabet, og som er nødvendige for fremstillingen af de indførte varer

c) royalties og licensafgifter vedrørende varer, der skal værdiansættes, som køberen er forpligtet til at betale direkte eller indirekte som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, for så vidt sådanne royalties og licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales

d) værdien af enhver del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af de indførte varer, som direkte eller indirekte tilfalder sælgeren

e) i) transport- og forsikringsomkostninger for de indførte varer, og

   ii) omkostninger ved lastning og håndtering i forbindelse med transporten af de indførte varer

   indtil varernes indførselssted i Fællesskabets toldområde.

2. Ethvert element, som i henhold til denne artikel lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, baseres udelukkende på objektive og målelige oplysninger.

3. Ved fastsættelse af toldværdien må der intet lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, hvis det ikke er hjemlet i denne artikel.

4. I dette kapitel forstås ved »indkøbsprovision« beløb, som en importør betaler sin agent for en tjenesteydelse, som har bestået i, at denne har repræsenteret ham ved indkøb af de varer, der skal værdiansættes.

5. Uanset stk. 1, litra c),

a) lægges omkostninger i forbindelse med retten til at reproducere de indførte varer i Fællesskabet ikke til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, ved fastsættelsen af toldværdien, og

b) lægges betalinger, der foretages af køberen til gengæld for retten til at forhandle eller videresælge de indførte varer, ikke til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, hvis disse betalinger ikke er en betingelse for salg til udførsel af de til Fællesskabet indførte varer.

Artikel 33

Toldværdien omfatter ikke følgende elementer, hvis de er særskilt angivet i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) transportomkostninger for varerne efter ankomsten til indførselsstedet i Fællesskabets toldområde

b) omkostninger vedrørende bygnings-, installations- eller monteringsarbejder, vedligeholdelse eller teknisk bistand, som er udført efter indførslen, for så vidt angår indførte varer, såsom industrianlæg, -maskiner eller -materiel

c) renter i henhold til en af køberen indgået finansieringsordning, som vedrører købet af indførte varer, uanset om finansieringen tilvejebringes af sælgeren, et pengeinstitut eller en anden person, forudsat at finansieringsordningen er indgået skriftligt, og at køberen på forlangende kan påvise, at:

— sådanne varer faktisk sælges til den pris, der angives som den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, og

— den angivne rentesats ikke overstiger det normale niveau for sådanne transaktioner i det land og på det tidspunkt, hvor finansieringen tilvejebringes

d) omkostninger i forbindelse med retten til at reproducere de indførte varer i Fællesskabet

e) indkøbsprovision

f) importafgifter og andre afgifter, som skal betales i Fællesskabet i forbindelse med indførsel eller salg af varerne.

Artikel 34

Der kan udfærdiges særlige regler efter udvalgsproceduren med henblik på toldværdiansættelse af databærere til brug i databehandlingsudstyr og indeholdende data eller instruktioner.

Artikel 35

Hvis der ved toldværdiansættelse af en vare indgår elementer, der er angivet i en anden valuta end den medlemsstats, hvor ansættelsen finder sted, skal der anvendes en af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder behørigt offentliggjort kurs.

Kursen skal så fyldestgørende som muligt afspejle den ved handelsforhold gængse kurs for den pågældende valuta, udtrykt i den pågældende medlemsstats valuta, og anvendes i en periode, som fastsættes efter udvalgsproceduren.

Hvis en sådan kurs ikke forefindes, fastsættes den vekselkurs, der skal anvendes, efter udvalgsproceduren.

Artikel 36

1. Dette kapitel berører ikke de særlige bestemmelser, der gælder ved toldværdiansættelse af varer, som overgår til fri omsætning efter at være angivet til en anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. Uanset artikel 29, 30 og 31 kan toldværdifastsættelsen for letfordærvelige varer, der sædvanligvis leveres i kommission, efter anmodning fra klarereren foretages efter forenklede regler, som fastlægges for hele Fællesskabet efter udvalgsproceduren.

AFSNIT III

BESTEMMELSER, DER GÆLDER FOR VARER, SOM FØRES IND I FÆLLESSKABETS TOLDOMRÅDE, INDTIL DE ER ANGIVET TIL DERES TOLDMÆSSIGE BESTEMMELSE ELLER ANVENDELSE

KAPITEL 1

INDFØRSEL AF VARER I FÆLLESSKABETS TOLDOMRÅDE

Artikel 37

1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, er straks ved indførslen undergivet toldtilsyn. De kan underkastes kontrol fra toldmyndighedernes side efter gældende bestemmelser.

2. De forbliver under tilsyn så længe det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status, og for ikke-fællesskabs varers vedkommende og med forbehold af artikel 82, stk. 1, indtil de enten skifter toldmæssig status eller indføres i frizone eller frilager eller genudføres eller tilintetgøres efter artikel 182.

Artikel 38

1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, skal omgående af den person, der foretager denne indførsel, og i givet fald, ad den af toldmyndighederne anviste vej og på den af disse myndigheder anviste måde befordres:

a) til det af toldmyndighederne anviste toldsted eller til et andet af disse myndigheder anvist eller godkendt sted

b) til en frizone, hvis indførslen af varerne i denne frizone finder sted direkte:

— ad sø- eller luftvejen, eller

— over land og ikke over nogen anden del af Fællesskabets toldområde, når det drejer sig om en frizone, der støder op til landgrænsen mellem en medlemsstat og et tredjeland.

2. Enhver person, som overtager transporten af varerne, efter at de er blevet ført ind i Fællesskabets toldområde bl.a. efter omladning, hæfter for opfyldelsen af den i stk. 1 omhandlede forpligtelse.

3. Med varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, sidestilles varer, som, selv om de endnu befinder sig uden for dette toldområde, kan underkastes kontrol af en medlemsstats toldmyndigheder i medfør af gældende bestemmelser, især som følge af en overenskomst mellem denne medlemsstat og et tredjeland.

4. Stk. 1, litra a), er ikke til hinder for anvendelse af gældende bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende turist-, grænse- eller posttrafikken eller vedrørende trafik uden nævneværdig økonomisk betydning, når toldtilsynet og mulighederne for toldkontrol ikke indskrænkes herved.

5. Stk. 1 til 4 og artikel 39 til 53 finder ikke anvendelse på varer, som midlertidigt har forladt Fællesskabets toldområde under forsendelse mellem to steder i Fællesskabet ad sø- eller luftvejen, såfremt transporten er foregået direkte med fly eller skib i fast rutefart uden ophold uden for Fællesskabets toldområde.

Denne bestemmelse gælder ikke for varer, som lastes i havne eller lufthavne i tredjelande eller i frihavne.

6. Stk. 1 finder ikke anvendelse på varer, der befinder sig om bord på skibe eller luftfartøjer, som passerer gennem medlemsstaternes søterritorium eller luftrum, når de ikke som bestemmelsessted har en havn eller lufthavn i disse medlemsstater.

Artikel 39

1. Kan den i artikel 38, stk. 1, omhandlede forpligtelse ikke opfyldes som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure, skal den person, som forpligtelsen påhviler, eller enhver anden person, der optræder i hans sted, omgående underrette toldmyndighederne om dette forhold. Er varerne ikke blevet fuldstændig tilintetgjort som følge af disse hændelige omstændigheder eller dette tilfælde af force majeure, skal toldmyndighederne endvidere underrettes om det nøjagtige sted, hvor varerne befinder sig.

2. Er et skib eller luftfartøj som omhandlet i artikel 38, stk. 6, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure nødt til at anløbe en havn eller forblive midlertidigt i Fællesskabets toldområde uden at kunne opfylde den i artikel 38, stk. 1, omhandlede forpligtelse, underretter den person, der har ført det pågældende skib eller luftfartøj ind i det pågældende toldområde, eller enhver anden person, der optræder i hans sted, omgående toldmyndighederne om dette forhold.

3. Toldmyndighederne bestemmer, hvilke forholdsregler der skal træffes, for at der kan føres toldtilsyn med de varer, der er omhandlet i stk. 1, samt de varer, der befinder sig om bord på et skib eller et luftfartøj som omhandlet i stk. 2, for at det i givet fald kan sikres, at varerne senere befordres til et toldsted eller ethvert andet af toldmyndighederne anvist eller godkendt sted.

KAPITEL 2

FREMBYDELSE AF VARER FOR TOLDVÆSENET

Artikel 40

Varer, som efter artikel 38, stk. 1, litra a), ankommer til toldstedet eller til ethvert andet af toldmyndighederne anvist eller godkendt sted, frembydes for toldvæsenet af den person, der har ført varerne ind i Fællesskabets toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager transporten af varerne, efter at de er blevet indført.

Artikel 41

Artikel 40 er ikke til hinder for anvendelse af særlige bestemmelser for varer, der

a) medføres af rejsende

b) henføres under en toldprocedure uden at blive frembudt for toldvæsenet.

Artikel 42

Når varerne er blevet frembudt for toldvæsenet, kan der med toldmyndighedernes tilladelse foretages besigtigelse eller udtages stikprøver med henblik på at få disse varer angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

KAPITEL 3

SUMMARISK ANGIVELSE OG LOSNING AF VARER, DER ER FREMBUDT FOR TOLDVÆSENET

Artikel 43

Varer, som frembydes for toldvæsenet efter artikel 40, skal gøres til genstand for en summarisk angivelse, jf. dog artikel 45.

Den summariske angivelse skal indgives, så snart varerne er frembudt. Toldmyndighederne kan dog sætte en frist for indgivelsen, der udløber senest den første arbejdsdag efter den dag, hvor varerne er blevet frembudt for toldvæsenet.

Artikel 44

1. Den summariske angivelse skal udfærdiges på en formular, der er i overensstemmelse med den model, toldmyndighederne fastlægger. Toldmyndighederne kan dog godtage, at der som summarisk angivelse benyttes ethvert handelsdokument eller administrativt dokument, som indeholder de nødvendige oplysninger til identifikation af varerne.

2. Den summariske angivelse skal indgives

a) enten af den person, som har ført varerne ind i Fællesskabets toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager transporten af varerne, efter at disse er blevet indført

b) eller af den person, i hvis navn de i litra a) omhandlede personer har handlet.

Artikel 45

Med forbehold af gældende bestemmelser vedrørende varer, der medføres af rejsende eller forsendes som brev- og pakkepost, kan toldmyndighederne undlade at kræve indgivelse af en summarisk angivelse, for så vidt toldtilsynet med varerne ikke derved indskrænkes, når varerne inden udløbet af den i artikel 43 fastsatte frist underkastes formaliteter med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

Artikel 46

1. Varerne kan kun med toldmyndighedernes tilladelse losses eller omlades fra det transportmiddel, hvorpå de befinder sig, og kun på steder anvist eller godkendt af disse myndigheder.

En sådan tilladelse er imidlertid ikke nødvendig, når en overhængende fare kræver, at alle varerne eller en del af dem losses. Toldmyndighederne underrettes i så fald omgående herom.

2. Toldmyndighederne kan med henblik på kontrol af såvel varerne som det transportmiddel, hvorpå de befinder sig, til enhver tid kræve, at varerne losses og pakkes ud.

Artikel 47

Varerne må ikke uden toldmyndighedernes tilladelse fjernes fra det sted, hvor de oprindelig var anbragt.

KAPITEL 4

FORPLIGTELSE TIL AT ANGIVE DE FOR TOLDVÆSENET FREMBUDTE VARER TIL EN TOLDMÆSSIG BESTEMMELSE ELLER ANVENDELSE

Artikel 48

Ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldvæsenet, skal angives til en af de toldmæssige bestemmelser eller anvendelser, der er tilladt for sådanne ikke-fællesskabsvarer.

Artikel 49

1. Varer, der er omfattet af en summarisk angivelse, skal underkastes formaliteter med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse inden for følgende frister:

a) 45 dage fra indgivelsen af den summariske angivelse, for så vidt angår varer, der forsendes ad søvejen

b) 20 dage fra indgivelsen af den summariske angivelse, for så vidt angår varer, der forsendes ad anden vej end søvejen.

2. Når omstændighederne berettiger dertil, kan toldmyndighederne fastsætte en kortere frist eller forlænge de i stk. 1 omhandlede frister. Forlængelsen må imidlertid ikke overstige det reelle behov under de pågældende omstændigheder.

KAPITEL 5

MIDLERTIDIG OPBEVARING AF VARER

Artikel 50

Varer, der har været frembudt for toldvæsenet, og som afventer angivelse til toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, har efter frembydelsen status som varer under midlertidig opbevaring. Sådanne varer benævnes i det følgende »varer under midlertidig opbevaring«.

Artikel 51

1. Varer under midlertidig opbevaring må kun befinde sig på steder, der er godkendt af toldmyndighederne, og på betingelser, som disse fastsætter.

2. Toldmyndighederne kan kræve, at ihændehaveren af varerne stiller sikkerhed for betaling af toldskyld, der måtte opstå i henhold til artikel 203 eller 204.

Artikel 52

Varer under midlertidig opbevaring må kun underkastes behandlinger, der tjener til varernes bevarelse i uændret stand, uden at præsentationsmåden eller de tekniske egenskaber ændres, jf. dog artikel 42.

Artikel 53

1. Toldmyndighederne træffer straks alle nødvendige foranstaltninger, herunder salg, for at få afklaret situationen vedrørende varer, for hvilke der ikke inden for de i artikel 49 fastsatte frister er blevet påbegyndt toldbehandling med henblik på deres angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. Toldmyndighederne kan for ihændehaverens regning og risiko lade de pågældende varer flytte til et særligt sted under deres tilsyn, indtil situationen er afklaret.

KAPITEL 6

BESTEMMELSER VEDRØRENDE IKKE-FÆLLESKABSVARER, DER HAR VÆRET FORSENDT UNDER EN FORSENDELSESPROCEDURE

Artikel 54

Artikel 38, bortset fra stk. 1, litra a), samt artikel 39 til 53 finder ikke anvendelse på varer, som ved deres indførsel i Fællesskabets toldområde allerede er henført under en forsendelsesprocedure.

Artikel 55

1. Så snart ikke-fællesskabsvarer, der har været forsendt under en forsendelsesprocedure, ankommer til bestemmelsesstedet i Fællesskabets toldområde og er blevet frembudt for toldvæsenet efter de gældende forskrifter for forsendelse, finder artikel 43 til 53 anvendelse.

KAPITEL 7

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 56

Når omstændighederne kræver det, kan toldmyndighederne lade de for toldvæsenet frembudte varer tilintetgøre. Toldmyndighederne underretter varernes ihændehaver herom. Udgifterne i forbindelse med tilintetgørelsen påhviler ihændehaveren.

Artikel 57

Konstaterer toldmyndighederne, at varer er indført i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig vis, eller at de ikke er blevet undergivet toldtilsyn, træffer de alle nødvendige foranstaltninger, herunder salg af varerne, for at afklare situationen vedrørende disse varer.

AFSNIT IV

TOLDMÆSSIG BESTEMMELSE ELLER ANVENDELSE

KAPITEL 1

GENERELT

Artikel 58

1. Medmindre andet er fastsat, kan varer, uden hensyn til deres art, mængde, oprindelse, afsendelsesland eller bestemmelsessted, på et hvilket som helst tidspunkt på de fastsatte betingelser angives til enhver toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

KAPITEL 2

TOLDPROCEDURER

Afdeling 1

Henførsel af varer under en toldprocedure

Artikel 59

1. For alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, skal der indgives en angivelse til den pågældende toldprocedure.

2. Fællesskabsvarer, som angives til udførsel, passiv forædling, forsendelse eller oplæggelse på toldoplag, er undergivet toldtilsyn fra antagelsen af toldangivelsen og indtil det tidspunkt, hvor de forlader Fællesskabets toldområde eller tilintetgøres, eller indtil toldangivelsen erklæres ugyldig.

Artikel 60

Hvis der i toldforskrifterne ikke er regler derom, fastlægger medlemsstaterne, hvilken kompetence de forskellige toldsteder på deres område har, i givet fald under hensyntagen til varernes art eller den toldprocedure, hvorunder de skal henføres.

Artikel 61

Toldangivelsen foretages

a) skriftligt

b) på edb, når dette er tilladt i medfør af bestemmelser fastsat efter udvalgsproceduren eller tilladt af toldmyndighederne, eller

c) mundtligt, eller ved at ihændehaveren af de nævnte varer i kraft af enhver anden handling udtrykker vilje om at henføre dem under en toldprocedure, hvis dette er tilladt i henhold til bestemmelser fastlagt efter udvalgsproceduren.

A. Skriftlig angivelse

I. Normal fremgangsmåde

Artikel 62

1. Skriftlig angivelse foretages på en formular, der er i overensstemmelse med den med henblik herpå fastlagte officielle model. Angivelsen skal være underskrevet og indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

2. Med angivelsen skal følge samtlige dokumenter, som er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

Artikel 63

Angivelser, der opfylder betingelserne i artikel 62, antages straks af toldmyndighederne, hvis de varer, angivelserne vedrører, frembydes for toldvæsenet.

Artikel 64

1. Med forbehold af artikel 5 kan toldangivelsen foretages af enhver person, som for det kompetente toldvæsen kan frembyde — eller lade frembyde — den pågældende vare samt fremlægge — eller lade fremlægge — alle dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af bestemmelserne vedrørende den toldprocedure, som varen angives til.

2. Dog gælder følgende:

a) hvis antagelsen af en toldangivelse medfører særlige forpligtelser for en bestemt person, skal angivelsen foretages af denne person eller for dennes regning

b) klarereren skal være etableret i Fællesskabet.

Betingelsen om etablering i Fællesskabet kræves dog ikke opfyldt af personer,

— der foretager angivelse til forsendelse eller til midlertidig indførsel

— som lejlighedsvis angiver varer, for så vidt toldmyndighederne finder det berettiget.

3. Bestemmelserne i stk. 2, litra b), er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender bilaterale aftaler, som de har indgået med tredjelande, eller sædvane, der har tilsvarende virkninger, og i henhold til hvilke statsborgere i de nævnte lande kan foretage toldangivelser på disse medlemsstaters område, med forbehold af gensidighed.

Artikel 65

Klarereren kan efter anmodning få tilladelse til at berigtige en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at toldvæsenet har antaget den. Dog må dette ikke bevirke, at angivelsen kommer til at vedrøre andre varer end de oprindeligt omfattede.

Der kan imidlertid ikke længere tillades berigtigelse, hvis anmodning herom fremsættes, efter at toldmyndighederne

a) har meddelt klarereren, at de agter at undersøge varerne

b) har konstateret, at de givne oplysninger er urigtige

c) har frigivet varerne.

Artikel 66

1. Klarereren kan anmode toldmyndighederne om at erklære en allerede antaget angivelse ugyldig, hvis han fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførsel under den toldprocedure, den er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Har toldmyndighederne underrettet klarereren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan anmodningen om at få angivelsen erklæret ugyldig først godtages, når denne undersøgelse har fundet sted.

2. Angivelsen kan ikke erklæres ugyldig efter varernes frigivelse, bortset fra i de efter udvalgsproceduren fastsatte tilfælde.

3. At en angivelse ugyldig, berører ikke anvendelsen af gældende straffebestemmelser.

Artikel 67

Medmindre der er fastsat andre særlige bestemmelser, er det datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

Artikel 68

Toldmyndighederne kan til verificering af de angivelser, som de har antaget, foretage:

a) en dokumentkontrol, som omfatter selve angivelsen og de vedlagte dokumenter. De kan i rimeligt omfang kræve, at klarereren fremlægger andre dokumenter, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige

b) en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller dybtgående kontrol.

Artikel 69

1. Transport af varerne til det sted, hvor undersøgelsen og i givet fald prøveudtagningen skal finde sted, og alle nødvendige behandlinger i forbindelse hermed foretages af klarereren eller på dennes ansvar. Udgifterne hertil afholdes af klarereren.

2. Klarereren har ret til at overvære undersøgelsen af varerne og i givet fald prøveudtagningerne. Finder toldmyndighederne det hensigtsmæssigt, kan de forlange, at klarereren overværer undersøgelsen af varerne eller prøveudtagningen, eller at han sender en repræsentant, for at der kan ydes toldmyndighederne den assistance, der er nødvendig for at lette undersøgelsen eller prøveudtagningen.

3. Administrationen yder ikke erstatning for prøver, som toldmyndighederne udtager, når det i øvrigt sker efter gældende bestemmelser, men den afholder analyse- og kontrolomkostningerne.

Artikel 70

1. Vedrører undersøgelsen kun en del af de varer, der er omfattet af en og samme angivelse, anses resultatet af undersøgelsen for at gælde for alle de varer, der er omfattet af angivelsen.

Klarereren kan dog anmode om en yderligere undersøgelse af varerne, når han skønner, at resultatet af undersøgelsen af en del af varerne ikke gælder for resten af de angivne varer.

2. Når en angivelse omfatter flere vareposter, anses oplysningerne for hver varepost for at udgøre en særskilt angivelse med henblik på anvendelsen af stk. 1.

Artikel 71

1. Resultatet af verifikationen af angivelsen tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, varerne henføres under.

2. Er der ikke foretaget verifikation af angivelsen, tjener oplysningerne på angivelsen som grundlag for anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.

Artikel 72

1. Toldmyndighederne træffer de fornødne foranstaltninger til identificering af varerne, når dette er nødvendigt for at sikre overholdelsen af de betingelser, der er fastsat for benyttelsen af den toldprocedure, som de nævnte varer er blevet angivet til.

2. Identifikationsmærker, der er påsat varer eller transportmidler, må kun fjernes eller tilintetgøres af toldmyndighederne eller med deres tilladelse, medmindre det på grund af hændelige omstændigheder eller force majeure er absolut påkrævet af hensyn til varernes eller transportmidlernes sikkerhed.

Artikel 73

1. Er betingelserne for henførsel under den pågældende procedure opfyldt, og gælder der ikke forbud eller begrænsninger for varerne, frigiver toldmyndighederne varerne, så snart oplysningerne i angivelsen er blevet verificeret eller godtaget uden verifikation, jf. dog artikel 74. Det samme gælder, hvis verifikationen ikke kan afsluttes inden for rimelige frister, og hvis varernes tilstedeværelse ikke længere er påkrævet af hensyn til verifikationen.

2. Frigivelsen sker på én gang for samtlige varer, der er omfattet af en og samme angivelse.

Når angivelsen, som omhandlet i dette stykke, omfatter flere vareposter, anses oplysningerne for hver varepost for at udgøre en særskilt angivelse.

Artikel 74

1. Opstår der toldskyld som følge af, at en toldangivelse antages, frigives de varer, der er omfattet af denne angivelse kun, når denne toldskyld er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed for den. Uden at det i øvrigt berører stk. 2, finder denne bestemmelse dog ikke anvendelse på proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Når toldmyndighederne i henhold til bestemmelserne om den toldprocedure, varerne angives til, forlanger, at der stilles sikkerhed, frigives de nævnte varer først til den pågældende toldprocedure, når den pågældende sikkerhed er stillet.

Artikel 75

Der træffes alle nødvendige foranstaltninger, herunder konfiskation og salg, med henblik på at få afklaret situationen vedrørende varer,

a) der ikke har kunnet frigives:

   — fordi undersøgelsen af disse ikke har kunnet indledes eller fortsættes inden for de af toldmyndighederne fastsatte frister af årsager, der kan tilskrives klarereren

   — fordi de dokumenter, der er en betingelse for varernes henførsel under den angivne toldprocedure, ikke er fremlagt

   — fordi de importafgifter eller eksportafgifter, der skulle have været betalt, eller for hvilke der skulle have været stillet sikkerhed, inden for de fastsatte frister enten ikke er blevet betalt, eller der ikke er blevet stillet sikkerhed for dem

— fordi de er underlagt forbud eller restriktioner

b) der ikke er blevet afhentet inden for en rimelig frist, efter at de er blevet frigivet.

II. Forenklede fremgangsmåder

Artikel 76

1. For at lette gennemførelsen af formaliteter og procedurer mest muligt, uden at det går ud over en korrekt toldbehandling, tillader toldmyndighederne på de betingelser, der fastsættes efter udvalgsproceduren, at

a) den i artikel 62 omhandlede toldangivelse ikke indeholder visse af de i stk. 1, i nævnte artikel, omhandlede oplysninger, eller at visse af de i stk. 2, i nævnte artikel, omhandlede dokumenter ikke er vedlagt

b) der i stedet for den i artikel 62 omhandlede angivelse indgives et handelsdokument eller et administrativt dokument ledsaget af en anmodning om henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure

c) angivelse af varerne til den pågældende procedure sker ved indskrivning af varerne i regnskaber; i så fald kan toldmyndighederne fritage klarereren for at frembyde varerne for toldvæsenet.

Når der gøres brug af en forenklet angivelse, et handelsdokument eller et administrativt dokument, eller hvis varerne indskrives i regnskaberne, skal der i det mindste anføres de oplysninger, der er nødvendige, for at varerne kan identificeres. Ved indskrivning i regnskaber anføres desuden datoen herfor.

2. Bortset fra tilfælde, som fastsættes nærmere efter udvalgsproceduren, skal klarereren indgive supplerende angivelse som kan være af samlet, periodisk eller opsummerende karakter.

3. Supplerende angivelser anses for sammen med de i stk. 1, litra a), b) eller c), forenklede angivelser at udgøre et enkelt og samlet dokument, som er gyldigt fra datoen for antagelsen af de forenklede angivelser; i det i stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde har indskrivningen i regnskaber samme retsvirkning som antagelsen af den i artikel 62 omhandlede angivelse.

4. Særlige forenklinger vedrørende proceduren for fællesskabsforsendelse fastlægges efter udvalgsproceduren.

B. Andre angivelser

Artikel 77

Når toldangivelsen foretages på edb i henhold til artikel 61, litra b), eller mundtligt eller ved enhver anden handling i henhold til artikel 61, litra c), finder artikel 62 til 76 tilsvarende anvendelse, dog således at principperne i de nævnte bestemmelser overholdes.

C. Efterfølgende kontrol af angivelserne

Artikel 78

1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

2. Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import eller eksport af de pågældende varer samt i forbindelse med senere erhvervsmæssige transaktioner med de samme varer for at sikre sig, at oplysningerne på angivelse er rigtige. Kontrollen kan gennemføres over for klarereren og alle personer, som direkte eller indirekte af forretningsmæssige grunde er berørt af transaktionerne, samt alle andre personer, der i kraft af deres erhverv måtte være i besiddelse af de nævnte dokumenter og data. Myndighederne kan også undersøge varerne, hvis disse kan frembydes.

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

Afdeling 2

Overgang til fri omsætning

Artikel 79

Ved overgang til fri omsætning får ikke-fællesskabsvarer toldmæssig status som fællesskabsvarer.

Overgang til fri omsætning indebærer anvendelse af de handelspolitiske foranstaltninger og opfyldelse af de øvrige formaliteter, der er fastsat med henblik på indførsel af varer, samt anvendelse af de efter lovgivningen skyldige afgifter.

Artikel 80

1. Som undtagelse fra artikel 67 og for så vidt som den importafgift, der gælder for en vare, er en afgift som omhandlet i artikel 4, nr. 10, første led, og satsen for denne afgift nedsættes efter datoen for antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, men inden varen er blevet

frigivet, kan klarereren anmode om at få anvendt den mest fordelagtige sats.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når varerne ikke har kunnet frigives af årsager, der kun kan tilskrives klarereren.

Artikel 81

Når en forsendelse er sammensat af varer, der henhører under forskellige positioner i toldtariffen, og toldbehandlingen af hver af disse varer efter deres tarifering i forbindelse med udfærdigelse af angivelsen således ville medføre en arbejdsbyrde og omkostninger, som ikke står i forhold til størrelsen af de importafgifter, de er pålagt, kan toldmyndighederne på klarererens begæring tillade, at hele forsendelsen afgiftsbelægges efter tariferingen af den vare i forsendelsen, der er omfattet af den højeste importafgift.

Artikel 82

1. Overgår varer til fri omsætning, til nedsat importafgift eller nul-importafgift på grund af deres anvendelse til særlige formål, forbliver de under toldtilsyn. Toldtilsynet ophører, når de betingelser, der gælder for indrømmelse af nedsat afgift eller nulafgift, ikke længere finder anvendelse, når varerne udføres eller tilintetgøres, eller når det mod betaling af de skyldige afgifter tillades at anvende varerne til andre formål end dem, der er fastsat for anvendelse af nedsat importafgift eller nul-importafgift.

2. Artikel 88 og 90 finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1 omhandlede varer.

Artikel 83

Varer, som er i fri omsætning, mister deres toldmæssige status som fællesskabsvarer, når

a) angivelsen til overgang til fri omsætning efter frigivelsen erklæres ugyldig i henhold til artikel 66, eller

b) der indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne vedrørende disse varer:

— som led i proceduren for aktiv forædling under tilbagebetalingsordningen

— når der er tale om varer, der er defekte eller ikke svarer til bestillingen som anført i artikel 238

— i de i artikel 239 omhandlede situationer, når godtgørelsen eller fritagelsen er betinget af, at varerne udføres eller genudføres eller angives til en hermed sidestillet toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

Afdeling 3

Suspensionsprocedurer og toldprocedurer af økonomisk betydning

A. Fælles bestemmelser for flere procedurer

Artikel 84

1. Med henblik på artikel 85 til 90 forstås ved:

a) suspensionsprocedure, når der er tale om ikke-fællesskabsvarer, følgende procedurer:

— ekstern forsendelse

— toldoplag

— aktiv forædling i form af suspensionsordning

— forarbejdning under toldkontrol

— midlertidig indførsel

b) toldprocedure af økonomisk betydning følgende procedurer:

— toldoplag

— aktiv forædling

— forarbejdning under toldkontrol

— midlertidig indførsel

— passiv forædling.

2. Ved indførselsvarer forstås varer, der er henført under en suspensionsprocedure, samt varer, for hvilke der som led i proceduren for aktiv forædling under tilbagebetalingsordningen er opfyldt formaliteter vedrørende overgang til fri omsætning og formaliteter efter artikel 125.

3. Ved varer i uforandret stand forstås indførselsvarer, som under proceduren for aktiv forædling og for forarbejdning under toldkontrol ikke har undergået nogen forædling eller forarbejdning.

Artikel 85

Benyttelse af en toldprocedure af økonomisk betydning er betinget af, at toldmyndighederne meddeler bevilling hertil.

Artikel 86

Med forbehold af de særlige betingelser, der er fastsat som led i den enkelte procedure, meddeles den i artikel 85 samt i artikel 100, stk. 1, omhandlede bevilling kun:

— personer, der frembyder den nødvendige sikkerhed for transaktionernes korrekte forløb, og

— hvis toldmyndighederne kan sikre tilsyn og kontrol med proceduren, uden at der skal træffes administrative forholdsregler, som ikke står i rimeligt forhold til de pågældende økonomiske behov.

Artikel 87

1. Betingelserne for, hvorledes den pågældende procedure benyttes, fastsættes i bevillingen.

2. Bevillingshaveren skal underrette toldmyndighederne om alle forhold, der indtræder efter bevillingens meddelelse, og som kan formodes at have betydning for bevillingens opretholdelse eller indhold.

Artikel 88

Toldmyndighederne kan gøre henførsel af varer under en suspensionsprocedure betinget af, at der stilles sikkerhed for betaling af den toldskyld, som vil kunne opstå for de pågældende varer.

Der kan fastsættes særlige bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse inden for rammerne af en specifik suspensionsprocedure.

Artikel 89

1. En suspensionsprocedure af økonomisk betydning afsluttes, når de under proceduren henførte varer eller eventuelt forædlingsprodukter eller forarbejdede produkter, som er tilvirket under denne procedure, angives til en anden tilladt toldmæssig bestemmelse eller anvenselse.

2. Toldmyndighederne træffer alle fornødne foranstaltninger for at få afklaret situationen vedrørende varer, for hvilke proceduren ikke er blevet afsluttet på de fastsatte betingelser.

Artikel 90

De rettigheder og pligter, som en toldprocedure af økonomisk betydning indebærer for en person, der er omfattet heraf, kan på betingelser, der fastsættes af toldmyndighederne, successivt overføres til andre personer, der opfylder de betingelser, der kræves for at kunne være omfattet af den pågældende procedure.

B. Ekstern forsendelse

I. Almindelige bestemmelser

Artikel 91

1. Ved proceduren for ekstern forsendelse gives der mulighed for forsendelse fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde:

a) af ikke-fællesskabsvarer, uden at de pålægges importafgifter eller andre afgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger

b) af fællesskabsvarer, der er omfattet af en fællesskabsforanstaltning, som kræver, at varerne skal udføres til tredjeland, og for hvilke de tilsvarende udførselsformaliteter er opfyldt.

2. Den i stk. 1 omhandlede forsendelse gennemføres

a) under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse

b) på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), når:

1) forsendelsen er påbegyndt eller skal afsluttes uden for Fællesskabet, eller

2) der er tale om forsendelse af varer, som skal losses inden for Fællesskabets toldområde og transporteres sammen med varer, der skal losses i et tredjeland, eller

3) forsendelsen foretages fra et sted til et andet i Fællesskabet gennem et tredjelands område

c) på grundlag af ATA-carneter (ATA-konventionen), der anvendes som forsendelsesdokument

d) i henhold til Rhin-manifestet (artikel 9 i den reviderede konvention om Rhin-sejlads)

e) i henhold til formular 302, der er indført som led i overenskomsten mellem parterne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker, undertegnet i London den 19. juni 1951

f) som postforsendelse (herunder postpakker).

3. Proceduren for ekstern forsendelse anvendes med forbehold af de særlige bestemmelser, der gælder for forsendelse af varer, der er omfattet af en toldprocedure af økonomisk betydning.

Artikel 92

Proceduren for ekstern forsendelse ophører, når varerne og det tilhørende dokument frembydes på bestemmelsestoldstedet i henhold til procedurens bestemmelser.

II. Særlige bestemmelser for ekstern fællesskabsforsendelse

Artikel 93

Proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse finder kun anvendelse ved transport gennem et tredjelands område, når

a) en sådan mulighed er fastsat i en international aftale

b) transporten gennem et sådant land sker i henhold til et og samme transportdokument, som er udfærdiget inden for

Fællesskabets toldområde; i så fald er virkningen af den nævnte procedure suspenderet på tredjelandets område.

Artikel 94

1. Med forbehold af artikel 95 skal den hovedforpligtede stille sikkerhed for betaling af toldskyld eller andre afgifter, der eventuelt kan opkræves for varen.

2. Undtagen i tilfælde, der fastlægges efter behov i henhold til udvalgsproceduren, skal der ikke stilles sikkerhed for:

a) sø- og lufttransport

b) varetransport på Rhinen og Rhin-vandvejene

c) varetransport gennem rørledninger

d) forsendelser, der foretages af medlemsstaternes jernbaneselskaber.

3. I henhold til udvalgsproceduren fastlægges de tilfælde, hvor der ikke kræves sikkerhedsstillelse ved varetransport på andre end de i stk. 2, litra b), omhandlede vandveje.

Artikel 95

1. Enhver, som opfylder betingelserne i stk. 2, kan af toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, med de i stk. 3 fastsatte begrænsninger fritages for at stille sikkerhed for eksterne fællesskabsforsendelser, uanset afgangsmedlemsstaten og de medlemsstater, gennem hvis områder forsendelsen foregår.

2. Den i stk. 1 nævnte fritagelse for sikkerhedsstillelse gives kun til personer,

a) der er etableret i den medlemsstat, hvor fritagelsen gives

b) som ikke kun lejlighedsvis benytter proceduren for fællesskabsforsendelse

c) som er således økonomisk stillet, at de er i stand til at opfylde deres forpligtelser

d) som ikke har gjort sig skyldige i en alvorlig overtrædelse af told- og skattelovgivningen, og

e) som efter en nærmere fastlagt model har afgivet erklæring om ved første skriftlige påkrav fra medlemsstaternes toldmyndigheder at ville betale de beløb, der opkræves i forbindelse med de fællesskabsforsendelser, de foretager.

3. Fritagelse for sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og 2 gælder ikke ved fællesskabsforsendelse af varer:

a) hvis samlede værdi overstiger et beløb, der skal fastsættes i henhold til udvalgsproceduren, eller

b) som frembyder en øget risiko som følge af størrelsen af den importafgift og de øvrige afgifter, disse varer er pålagt i en eller flere medlemsstater.

4. En person, der har opnået fritagelse for sikkerhedsstillelse, får af de myndigheder, som har givet fritagelsen, udstedt en attest for fritagelse for sikkerhedsstillelse i et eller flere eksemplarer.

Artikel 96

1. Den hovedforpligtede er brugeren af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Han skal:

a) frembyde varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet i intakt stand inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering

b) overholde bestemmelserne om fællesskabsforsendelse.

2. Uden at dette berører den hovedforpligtedes forpligtelser efter stk. 1 er den transportør eller varemodtager, der accepterer varerne med kendskab til, at de er varer under fællesskabsforsendelse, ligeledes forpligtet til at frembyde dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering.

Artikel 97

1. De nærmere regler for procedurens virksomheder og undtagelser fastlægges efter udvalgsproceduren.

2. Forudsat at det sikres, at de fællesskabsforanstaltninger, som varerne er underlagt, anvendes,

a) har medlemsstaterne mulighed for ved bilaterale eller multilaterale aftaler i det indbyrdes forhold at indføre forenklinger, som er i overensstemmelse med kriterier, der fastsættes efter behov, og som anvendes for bestemte trafikarter eller bestemte virksomheder

b) har den enkelte medlemsstat mulighed for at indføre forenklinger, som på bestemte betingelser anvendes for varer, der ikke er beregnet til at skulle omsættes på en anden medlemsstats område.

C. Toldoplag

Artikel 98

1. Ved toldoplagsproceduren gives der mulighed for opbevaring på toldoplag af:

a) ikke-fællesskabsvarer, uden at de pålægges importafgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger

b) fællesskabsvarer, for hvilke det efter særlige fællesskabsforskrifter er fastsat, at de som følge af deres oplæggelse på toldoplag er omfattet af foranstaltninger, der i princippet er forbundet med varernes udførsel.

2. Ved toldoplag forstås ethvert område, der er godkendt af toldmyndighederne og underlagt deres kontrol, og hvor varer kan opbevares på de fastsatte betingelser.

3. De tilfælde, hvor de i stk. 1 omhandlede varer kan henføres under toldoplagsproceduren, uden at de opbevares på et toldoplag, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 99

Et toldoplag kan være et offentligt oplag eller et privat oplag.

Ved

— »offentligt oplag« forstås et toldoplag, hvor enhver person kan oplægge varer

— »privat oplag« forstås et toldoplag, der er forbeholdt oplagshaveren til oplæggelse af varer.

Oplagshaveren er den person, der driver toldoplaget.

Oplæggeren er den person, der forpligtes ved angivelsen om henførsel af varer under toldoplagsproceduren, eller den, til hvem denne persons rettigheder og forpligtelser er blevet overdraget.

Artikel 100

1. For at måtte drive toldoplag kræves der bevilling fra toldmyndighederne, medmindre det er toldmyndighederne selv, der driver oplaget.

2. En person, der ønsker at drive et toldoplag, skal indgive en skriftlig ansøgning, som indeholder de nødvendige oplysninger for meddelelse af bevilling; navnlig skal det godtgøres, at der eksisterer et økonomisk behov for oplæggelse. Bevillingen fastsætter betingelserne for at drive toldoplaget.

3. Der meddeles kun bevilling til personer, som er etableret i Fællesskabet.

Artikel 101

Oplagshaveren er ansvarlig for

a) at sikre, at varerne under oplæggelse på toldoplag ikke unddrages toldtilsyn

b) at de forpligtelser, der følger af opbevaring af varer, der er henført under toldoplagsproceduren, opfyldes, og

c) at de nærmere betingelser, der er fastsat i bevillingen, overholdes.

Artikel 102

1. Uanset artikel 101 kan det i bevillingen, når den vedrører et offentligt oplag, fastsættes, at det i artikel 101, litra a) og/eller b), omhandlede ansvar udelukkende påhviler oplæggeren.

2. Oplæggeren er til enhver tid ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af varernes henførsel under toldoplagsproceduren.

Artikel 103

Med toldmyndighedernes samtykke kan en anden person indtræde i en oplagshavers rettigheder og forpligtelser.

Artikel 104

Med forbehold af artikel 88 kan toldmyndighederne forlange, at oplagshaveren stiller sikkerhed i forbindelse med det i artikel 101 omhandlede ansvar.

Artikel 105

Den person, der er udpeget af toldmyndighederne, skal i en af disse myndigheder godkendt form føre et lagerregnskab over alle de varer, der er henført under toldoplagsproceduren. Et lagerregnskab er ikke nødvendigt, når offentlige oplag forvaltes af toldmyndighederne.

Med forbehold af artikel 86 kan toldmyndighederne afstå fra at kræve lagerregnskab ført, når de i artikel 101, litra a) og/eller b), omhandlede forpligtelser udelukkende påhviler oplæggeren, og når varernes oplagring sker på grundlag af en skriftlig angivelse i forbindelse med den normale fremgangsmåde eller et administrativt dokument i henhold til artikel 76, stk. 1, litra b).

Artikel 106

1. Når der består et økonomisk behov derfor, og toldtilsyn ikke hindres, kan toldmyndighederne tillade, at

a) andre fællesskabsvarer end de i artikel 98, stk. 1, litra b), omhandlede opbevares i toldoplaget

b) ikke-fællesskabsvarer i toldoplagets lokaler undergår forædling i henhold til proceduren for aktiv forædling på

de for denne procedure fastsatte betingelser. De formaliteter, som kan undlades iagttaget i et toldoplag, fastlægges efter udvalgsproceduren

c) ikke-fællesskabsvarer i toldoplagets lokaler undergår forarbejdning i henhold til proceduren for forarbejdning under toldkontrol på de for denne procedure fastsatte betingelser. De formaliteter, som kan undlades iagttaget i et toldoplag, fastlægges efter udvalgsproceduren.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde er varerne ikke henført under toldoplagsproceduren.

3. Toldmyndighederne kan kræve, at de i stk. 1 omhandlede varer bogføres i det i artikel 105 nævnte lagerregnskab.

Artikel 107

Varer, der er henført under toldoplagsproceduren, skal straks, når de tilføres toldoplaget, bogføres i det i artikel 105 omhandlede lagerregnskab.

Artikel 108

1. Varer kan forblive under toldoplagsproceduren uden tidsbegrænsning.

I undtagelsestilfælde kan toldmyndighederne dog fastsætte en frist, inden hvis udløb oplæggeren skal angive varerne til en anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. For visse varer, der er omhandlet i artikel 98, stk. 1, litra b), og som henhører under den fælles landbrugspolitik, kan der fastsættes særlige frister efter udvalgsproceduren.

Artikel 109

1. Indførselsvarer kan underkastes de sædvanlige behandlinger, som tjener til at sikre deres bevarelse eller til at forbedre deres udseende eller handelskvalitet eller til at forberede deres distribution eller videresalg.

I det omfang, det er nødvendigt, for at de fælles markedsordninger kan fungere hensigtsmæssigt, kan der opstilles en liste over de tilfælde, hvor sådanne behandlinger forbydes for varer, der henhører under den fælles landbrugspolitik.

2. De i artikel 98, stk. 1, litra b), omhandlede fællesskabsvarer, der er henført under toldoplagsproceduren, og som henhører under den fælles landbrugspolitik, må kun underkastes de behandlinger, der udtrykkelig er foreskrevet for disse varer.

3. Til de i stk. 1, første afsnit, og stk. 2 omhandlede behandlinger kræves der forhåndstilladelse fra toldmyndighederne, der fastsætter, på hvilke betingelser de kan finde sted.

4. Listerne over de i stk. 1 og 2 omhandlede behandlinger udfærdiges efter udvalgsproceduren.

Artikel 110

Når omstændighederne berettiger dertil, kan varer, der er henført under toldoplagsproceduren, midlertidigt fraføres toldoplaget. Der skal indhentes forhåndstilladelse hertil hos toldmyndighederne, som fastsætter, på hvilke betingelser, fraførslen kan finde sted.

Under varernes ophold uden for toldoplaget kan de underkastes de i artikel 109 omhandlede behandlinger på samme betingelser som der anført.

Artikel 111

Toldmyndighederne kan tillade, at varer, der er henført under toldoplagsproceduren, overføres fra et toldoplag til et andet.

Artikel 112

1. Opstår der toldskyld for en indførselsvare, og ansættes toldværdien af denne vare på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, og som omfatter omkostningerne ved oplagring og bevarelse af varerne under disses opbevaring på toldoplaget, medregnes disse omkostninger ikke i toldværdien, når de er anført særskilt i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen.

2. Er den pågældende vare blevet underkastet de sædvanlige behandlinger, der er omhandlet i artikel 109, er beskaffenheden, toldværdien og mængden, som skal lægges til grund ved beregning af importafgiftsbeløbet, efter anmodning fra klarereren, de samme som dem, der, for så vidt angår denne vare, skulle have været lagt til grund på det i artikel 214 nævnte tidspunkt, hvis varen ikke var blevet underkastet disse behandlinger. Der kan dog fastsættes undtagelser fra denne bestemmelse efter udvalgsproceduren.

3. Hvis indførselsvaren i overensstemmelse med artikel 76 overgår til fri omsætning uden frembydelse for toldvæsenet og inden indgivelse af angivelsen herfor, og hvis de beskatningselementer, der vedrører varen, er blevet konstateret eller godkendt ved varens henførsel under toldoplagsproceduren, anses disse elementer for at være de beskatningselementer, der skal regnes med i henhold til artikel 214, uden at dette i øvrigt udelukker en efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 78.

Artikel 113

Fællesskabsvarer henhørende under den fælles landbrugspolitik, som er henført under toldoplagsproceduren, og som er omhandlet i artikel 98, stk. 1, litra b), skal udføres eller angives til en anden bestemmelse eller anvendelse, der er fastsat i de i samme artikel nævnte særlige forskrifter.

D. Aktiv forædling

I. Generelt

Artikel 114

1. Med forbehold af artikel 115 giver proceduren for aktiv forædling mulighed for inden for Fællesskabets toldområde at lade følgende varer underkaste en eller flere forædlingsprocesser:

a) ikke-fællesskabsvarer, som er bestemt til at genudføres fra Fællesskabets toldområde som forædlingsprodukter, uden at de pålægges importafgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger

b) varer, som er i fri omsætning, og for hvilke der indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne, hvis varerne udføres fra Fællesskabets toldområde som forædlingsprodukter.

2. Der forstås ved:

a) »suspensionsordningen«: proceduren for aktiv forædling i den i stk. 1, litra a), omhandlede form

b) »tilbagebetalingsordningen«: proceduren for aktiv forædling i den i stk. 1, litra b), omhandlede form

c) »forædlingsprocesser«:

— bearbejdning af varer, herunder montage og samling samt tilpasning til andre varer

— forarbejdning af varer

— reparation af varer, herunder istandsættelse og justering, samt

— anvendelse af visse varer, hvis art fastlægges efter udvalgsproceduren, og som ikke indgår i forædlingsprodukterne, men som muliggør eller letter fremstillingen af forædlingsprodukterne, selv om de ved deres anvendelse forbruges helt eller delvis

d) »forædlingsprodukter«: alle produkter, der fremkommer ved forædlingsprocesser

e) »ækvivalente varer«: fællesskabsvarer, som anvendes til fremstilling af forædlingsprodukter i stedet for indførselsvarer

f) »udbyttesats«: den mængde eller den procentdel forædlingsprodukter, der opnås ved forædling af en bestemt mængde indførselsvarer.

Artikel 115

1. Når de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt, og med forbehold af stk. 4, tillader toldmyndighederne, at

a) forædlingsprodukter fremstilles af ækvivalente varer

b) forædlingsprodukter, som er fremstillet af ækvivalente varer, udføres fra Fællesskabet forud for indførslen af indførselsvarerne.

2. Ækvivalente varer skal være af samme kvalitet og have samme egenskaber som indførselsvarerne. I særlige tilfælde, der fastlægges efter udvalgsproceduren, kan de ækvivalente varer dog befinde sig på et mere fremskredet stadium i fremstillingsprocessen end indførselsvarerne.

3. Ved anvendelse af stk. 1 får indførselsvarer samme toldmæssige stilling som ækvivalente varer og sidstnævnte samme toldmæssige stilling som indførselsvarer.

4. Foranstaltninger med henblik på at forbyde eller begrænse anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 kan træffes efter udvalgsproceduren.

5. Når stk. 1, litra b), anvendes, og forædlingsprodukterne ville blive pålagt eksportafgifter, hvis de ikke blev udført eller genudført i forbindelse med en aktiv forædling, skal bevillingshaveren stille sikkerhed for, at disse afgifter betales i tilfælde af, at indførselsvarerne ikke indføres inden for den fastsatte frist.

II. Meddelelse af bevilling

Artikel 116

Bevilling til aktiv forædling meddeles efter ansøgning fra den person, som udfører eller lader udføre forædlingsprocesser.

Artikel 117

Bevilling meddeles kun:

a) til personer, som er etableret i Fællesskabet. Når der er tale om indførsel uden erhvervsmæssig karakter, kan bevilling dog meddeles til personer, der er etableret uden for Fællesskabet

b) når indførselsvarerne kan identificeres i forædlingsprodukterne, eller når det i de i artikel 115 omhandlede tilfælde kan kontrolleres, at de for ækvivalente varer fastsatte betingelser er opfyldt, uden at dette udelukker anvendelsen af de i artikel 114, stk. 2, litra c), sidste led, omhandlede varer

c) når proceduren for aktiv forædling kan bidrage til at tilvejebringe de bedste vilkår for udførslen eller genud-

førslen af forædlingsprodukterne, uden at fællesskabsproducenternes væsentlige interesser herved berøres (økonomiske forudsætninger).

III. Procedurens virkemåde

Artikel 118

1. Toldmyndighederne fastsætter den frist, inden for hvilken forædlingsprodukterne skal være udført eller genudført eller angivet til en anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse. Fristen fastsættes under hensyn til det tidsrum, der er nødvendig til gennemførelsen af den aktive forædling samt til afsætning af forædlingsprodukterne.

2. Fristen løber fra den dato, på hvilken de pågældende ikke-fællesskabsvarer henføres under proceduren for aktiv forædling. Toldmyndighederne kan forlænge den, hvis bevillingshaveren fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Af forenklingshensyn kan det besluttes, at frister, som begynder i løbet af en kalendermåned eller et kvartal, alt efter tilfælde, skal udløbe ved udgangen af en senere kalendermåned eller et senere kvartal.

3. Ved anvendelse af artikel 115, stk. 1, litra b), fastsætter toldmyndighederne den frist, inden hvis udløb ikke-fællesskabsvarer skal være angivet til henførsel under proceduren. Denne frist løber fra datoen for antagelsen af angivelsen om udførsel af de forædlingsprodukter, der er fremstillet af de dertil svarende ækvivalente varer.

4. Der kan efter udvalgsproceduren fastsættes særlige frister for visse forædlingsprocesser og for visse indførselsvarer.

Artikel 119

1. Toldmyndighederne fastsætter udbyttesatsen for processen eller eventuelt måden for fastsættelsen af nævnte sats. Udbyttesatsen fastsættes på grundlag af de faktiske omstændigheder, hvorunder forædlingsprocessen foretages eller skal foretages.

2. Når omstændighederne berettiger dertil, navnlig i tilfælde af forædlingsprocesser, der traditionelt udføres under veldefinerede tekniske betingelser, og hvorved varer med i alt væsentligt ensartede egenskaber forædles til produkter af ensartet kvalitet, kan der efter udvalgsproceduren fastsættes faste udbyttesatser på grundlag af forud konstaterede faktiske oplysninger.

Artikel 120

Efter udvalgsproceduren kan det fastsættes, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår varer i uforandret stand eller forædlingsprodukter, for hvilke der er givet tilladelse til overgang til fri omsætning, anses som overgået til fri omsætning.

Artikel 121

1. Når der opstår toldskyld, fastsættes denne på grundlag af de beskatningselementer, der gælder for indførselsvarerne på tidspunktet for antagelse af angivelsen om de pågældende varers henførsel under proceduren for aktiv forædling, jf. dog artikel 122.

2. Såfremt indførselsvarerne på det i stk. 1 anførte tidspunkt opfyldte betingelserne for at få præferencetoldbehandling som led i toldkontingenter eller toldlofter, kan sådanne varer gives den præferencetoldbehandling, som på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning måtte gælde for tilsvarende varer.

Artikel 122

Uanset artikel 121

a) pålægges forædlingsprodukter de for dem gældende importafgifter, når de pågældende produkter:

   — overgår til fri omsætning og er opført på den liste, der er fastlagt efter udvalgsproceduren, og for så vidt de forholdsmæssigt svarer til den udførte del af de forædlingsprodukter, der ikke er opført på listen. Bevillingshaveren kan dog anmode om, at disse produkter pålægges afgifter på de i artikel 121 fastsatte betingelser

   — er pålagt afgifter, der er fastsat som led i den fælles landbrugspolitik, og der er fastsat bestemmelser herom efter udvalgsproceduren

b) pålægges forædlingsprodukter, der har været henført under en suspensionsprocedure eller har været anbragt i frizone eller frilager, de importafgifter, der fastsættes i henhold til de gældende regler for den pågældende toldprocedure eller for frizoner og frilagre.

   Imidlertid

   — kan der anmodes om afgiftsfastsættelse i henhold til artikel 121

   — skal importafgiftsbeløbet være mindst lige så stort som det beløb, der beregnes i henhold til artikel 121, når forædlingsprodukterne er angivet til en af de ovennævnte toldmæssige bestemmelser eller anvendelser, bortset fra forarbejdning under toldkontrol

c) kan de afgiftsregler, der er fastsat som led i proceduren for forarbejdning under toldkontrol, anvendes, hvis indførselsvarerne havde kunnet henføres under denne procedure

d) omfattes forædlingsprodukter, der er bestemt til særlige anvendelsesformål, af toldlempelser, såfremt sådanne lempelser gælder for tilsvarende indførte varer

e) fritages forædlingsprodukter for importafgifter, såfremt tilsvarende indførte varer er fritaget i overensstemmelse med artikel 184.

IV. Forædlingsprocesser, som foretages uden for Fællesskabets toldområde

Artikel 123

1. Samtlige forædlingsprodukter og varer i uforandret stand, eller en del heraf, kan udføres midlertidigt med henblik på supplerende forædlingsprocesser uden for Fællesskabets toldområde, når toldmyndighederne meddeler bevillinger hertil på de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne vedrørende passiv forædling.

2. Når der for de genindførte produkter opstår toldskyld, opkræves:

a) på de i stk. 1 omhandlede forædlingsprodukter og varer i uforandret stand importafgifter, der beregnes i henhold til artikel 121 og 122, og

b) på de produkter, der genindføres efter forædling uden for Fællesskabets toldområde, importafgifter, der beregnes i henhold til bestemmelserne vedrørende passiv forædling på samme vilkår, som hvis de produkter, der er udført under sidstnævnte procedure, var overgået til fri omsætning, inden denne udførsel fandt sted.

V. Særlige bestemmelser for tilbagebetalingsordningen

Artikel 124

1. Tilbagebetalingsordningen kan finde anvendelse på alle varer, bortset fra varer, der på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning

— er underlagt kvantitative importrestriktioner

— vil kunne blive omfattet af præferencetoldforanstaltninger eller autonome suspensionsforanstaltninger som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra d), e) og f), i form af kontingenter

— er pålagt landbrugsafgifter eller andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

2. I øvrigt kan tilbagebetalingsordningen kun finde anvendelse, hvis der på tidspunktet for antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning af indførselsvarerne ikke er fastsat nogen eksportrestitution for forædlingsprodukterne.

3. Der kan kun gives tilladelse til at anvende tilbagebetalingsordningen, såfremt der på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen for forædlingsprodukterne

— ikke er pålagt indførselsvarerne nogen af de i stk. 1, tredje led, nævnte afgifter

— ikke er fastsat nogen eksportrestitution for forædlingsprodukterne.

Artikel 125

1. Angivelsen til overgang til fri omsætning skal indeholde en angivelse af, at der er gjort brug af tilbagebetalingsordningen, samt en henvisning til bevillingen.

2. På toldmyndighedernes begæring skal nævnte bevilling vedlægges angivelsen til overgang til fri omsætning.

Artikel 126

Artikel 115, stk. 1, litra b), og stk. 3 og 5, artikel 118, stk. 3, artikel 120 og 121, artikel 122, litra a), andet led, og litra c), samt artikel 129 finder ikke anvendelse i forbindelse med tilbagebetalingsordningen.

Artikel 127

Midlertidig udførsel af forædlingsprodukter i henhold til artikel 123, stk. 1, anses ikke som udførsel som omhandlet i artikel 128, medmindre disse produkter ikke genindføres i Fællesskabet inden for de fastsatte frister.

Artikel 128

1. Bevillingshaveren kan anmode om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, for så vidt han over for toldmyndighederne på tilfredsstillende måde kan godtgøre, at forædlingsprodukter, der er fremstillet på grundlag af indførselsvarer, som er overgået til fri omsætning under tilbagebetalingsordningen,

— er blevet udført

— med henblik på senere udførsel eller genudførsel er blevet henført under proceduren for forsendelse, toldoplagsproceduren, proceduren for midlertidig indførsel, proceduren for aktiv forædling — suspensionsordningen — eller anbragt i frizone eller frilager

og at alle betingelser for anvendelse af proceduren i øvrigt er overholdt.

2. Med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse som omhandlet i stk. 1, andet led, anses forædlingsprodukterne for at have status som ikke-fællesskabsvarer.

3. Fristen for indgivelse af anmodning om godtgørelse fastsættes efter udvalgsproceduren.

4. Forædlingsprodukter, der er henført under en toldprocedure eller anbragt i frizone eller frilager efter bestemmelserne i stk. 1, kan kun overgå til fri omsætning efter tilladelse, som toldmyndighederne giver, når omstændighederne berettiger dertil.

I sådanne tilfælde anses det importafgiftsbeløb, der er indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for, med forbehold af artikel 122, litra b), for at udgøre toldskyldsbeløbet.

5. Ved fastlæggelsen af det importafgiftbeløb, der skal godtgøres eller indrømmes fritagelse for, finder artikel 122, litra a), første led, tilsvarende anvendelse.

IV. Andre bestemmelser

Artikel 129

Ved anvendelse af suspensionsordningen finder proceduren for aktiv forædling ligeledes anvendelse, for at forædlingsprodukterne kan blive fritaget for sådanne eksportafgifter, som ville påhvile tilsvarende varer fremstillet på grundlag af fællesskabsvarer i stedet for indførselsvarer.

E. Forarbejdning under toldkontrol

Artikel 130

Proceduren for forarbejdning under toldkontrol giver mulighed for på Fællesskabets toldområde at lade ikke-fællesskabsvarer underkaste behandlinger, hvorved deres beskaffenhed eller tilstand ændres, uden at de pålægges importafgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger og derefter lade de produkter, der fremkommer ved disse behandlinger overgå til fri omsætning mod betaling af de importafgifter, der gælder for dem. Disse produkter benævnes forarbejdningsprodukter.

Artikel 131

Listen over de tilfælde, hvor proceduren for forarbejdning under toldkontrol må benyttes, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 132

Der meddeles bevilling til forarbejdning under toldkontrol efter ansøgning fra den person, der udfører forarbejdningen, eller som lader den udføre.

Artikel 133

Bevilling meddeles kun

a) til personer, der er etableret i Fællesskabet

b) hvis det er muligt at identificere indførselsvarerne i forarbejdningsprodukterne

c) hvis varerne efter forarbejdning ikke længere med økonomisk fordel kan føres tilbage til den beskaffenhed eller tilstand, de havde, da de blev henført under proceduren

d) hvis anvendelse af proceduren ikke kan medføre fordrejning af virkningerne af reglerne om oprindelse og af de kvantitative restriktioner for indførte varer

e) i tilfælde, hvor de nødvendige betingelser for, at proceduren kan bidrage til oprettelse eller opretholdelse af vareforarbejdningsvirksomhed i Fællesskabet, er opfyldt, uden at væsentlige interesser hos Fællesskabets producenter af lignende varer berøres (økonomiske forudsætninger).

Artikel 134

Artikel 118, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 119 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 135

Opstår der toldskyld for varer i uforandret stand eller produkter, der befinder sig på et mellemstadium i forarbejdningen i forhold til den, der er fastsat i bevillingen, fastsættes denne toldskyld på grundlag af de beskatningselementer, der gælder for indførselsvarerne på tidspunktet for antagelse af angivelsen om de pågældende varers henførsel under proceduren for forarbejdning under toldkontrol.

Artikel 136

1. Hvis de pågældende indførselsvarer på tidspunktet for henførslen under proceduren for forarbejdning under toldkontrol opfyldte betingelserne for, at der kunne indrømmes præferencetoldbehandling, og den samme præferencetoldbehandling gælder for tilsvarende varer som forarbejdningsprodukter overgået til fri omsætning, beregnes importafgifterne for forarbejdningsprodukterne på grundlag af den sats, der gælder i forbindelse med den nævnte toldbehandling.

2. Hvis den præferencetoldbehandling, der er omhandlet i stk. 1, er fastsat for indførselsvarerne som led i toldkontingenter eller toldlofter, gælder den sats, der er nævnt i stk. 1 for forarbejdningsprodukterne, ligeledes på den betingelse, at nævnte præferencetoldbehandling gælder for

indførselsvarerne på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning. I dette tilfælde afskrives mængden af de indførselsvarer, der faktisk er medgået til fremstillingen af de forarbejdningsprodukter, som er overgået til fri omsætning, på de toldkontingenter eller toldlofter, der gælder på tidspunktet for antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, men der foretages ikke afskrivning på de toldkontingenter eller -lofter, som er åbnet for tilsvarende produkter som forarbejdningsprodukter.

F. Midlertidig indførsel

Artikel 137

Proceduren for midlertidig indførsel giver mulighed for, at ikke-fællesskabsvarer kan anvendes i Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, og uden at være undergivet handelspolitiske foranstaltninger, når de er bestemt til at blive genudført i uforandret stand, bortset fra varernes normale værdiforringelse som følge af brug.

Artikel 138

Bevilling til midlertidig indførsel meddeles efter anmodning fra den person, der anvender eller lader varerne anvende.

Artikel 139

Toldmyndighederne nægter henførsel under proceduren for midlertidig indførsel, når det er umuligt at sikre identifikation af indførselsvarerne.

Toldmyndighederne kan dog tillade, at proceduren for midlertidig indførsel anvendes uden identifikation af varerne, når det skønnes, at varerne eller de påtænkte transaktioner ikke ville kunne give anledning til misbrug af proceduren, selv om der ikke træffes identifikationsforanstaltninger.

Artikel 140

1. Toldmyndighederne fastsætter en frist for, hvornår indførselsvarerne senest skal være genudført eller angivet til anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse. Fristen skal være så lang, at formålet med den bevilgede anvendelse kan opfyldes.

2. Med forbehold af de særlige perioder, der er fastsat efter artikel 141, er det tidsrum, hvor varer kan forblive henført under proceduren for midlertidig indførsel, 24 måneder. Toldmyndighederne kan dog med den pågældendes samtykke fastsætte kortere tidsrum.

3. Når særlige omstændigheder berettiger dertil, kan toldmyndighederne efter anmodning fra den pågældende, inden for rimelige grænser forlænge de i stk. 1 og 2 omhandlede tidsrum for at muliggøre den bevilgede anvendelse.

Artikel 141

De tilfælde, hvor proceduren for midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for importafgifter kan benyttes, samt de særlige betingelser herfor, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 142

1. Proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter kan bevilges for varer, som forbliver en uden for Fællesskabets toldområde etableret fysisk eller juridisk persons ejendom, og som ikke er nævnt i de bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 141, eller som, selv om de er nævnt, ikke opfylder de deri fastsatte betingelser for adgang til midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse.

2. Listen over de varer, der skal være udelukket fra proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 143

1. Størrelsen af de importafgifter, der pålægges varer henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, fastsættes til 3 % pr. måned eller pr. del af måned, i hvilken varerne har været henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for det afgiftsbeløb, der skulle have været opkrævet for de pågældende varer, hvis de var overgået til fri omsætning på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig indførsel.

2. De importafgifter, der skal opkræves, må ikke være højere end dem, der ville være blevet opkrævet, hvis de pågældende varer var overgået til fri omsætning på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig indførsel, uden hensyntagen til eventuelt gældende renter.

3. Overdragelse af rettigheder og pligter, der følger af proceduren for midlertidig indførsel i overensstemmelse med artikel 90, medfører ikke, at den samme fritagelsesordning skal gælde for hver af de anvendelsesperioder, der kommer i betragtning.

4. Hvis en overdragelse som omhandlet i stk. 3 finder sted for de to brugere af proceduren i løbet af en og samme måned

under ordningen med delvis fritagelse, er det den foregående bruger, der skal betale importafgiftsbeløbet for hele den pågældende måned.

Artikel 144

1. Opstår der toldskyld for indførselsvarer, fastsættes denne toldskyld på grundlag af de beskatningselementer, der gælder for disse varer på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om deres henførsel under proceduren for midlertidig indførsel. I de tilfælde, hvor artikel 141 foreskriver det, fastsættes toldskylden imidlertid på grundlag af de beskatningselementer, der gælder for de pågældende varer på det i artikel 214 nævnte tidspunkt.

2. Hvis der opstår toldskyld for varer, som er henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter af en anden grund end varernes henførsel under proceduren, er beløbet af denne toldskyld lig med forskellen mellem det afgiftsbeløb, der er beregnet i henhold til stk. 1, og det beløb, der skyldes i henhold til artikel 143.

G. Passiv forædling

I. Generelt

Artikel 145

1. Proceduren for passiv forædling giver med forbehold af de særlige bestemmelser, som gælder for fremgangsmåden med standardombytning, der er fastsat i artikel 154 til 159, samt artikel 123, mulighed for midlertidigt at udføre fællesskabsvarer fra Fællesskabets toldområde med henblik på at lade dem undergå forædlingsprocesser og derefter lade de produkter, der fremkommer ved disse processer, overgå til fri omsætning med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter.

2. Midlertidig udførsel af fællesskabsvarer indebærer anvendelsen af eksportafgifter, handelspolitiske foranstaltninger og de øvrige formaliteter, som er fastsat for udførsel fra Fællesskabets toldområde af en fællesskabsvare.

3. Der forstås ved:

a) »midlertidigt udførte varer«: varer, der henføres under proceduren for passiv forædling

b) »forædlingsprocesser«: de processer, der er omhandlet i artikel 114, stk. 2, litra c), første, andet og tredje led

c) »forædlingsprodukter«: alle de produkter, der fremkommer ved forædlingsprocesserne

d) »udbyttesats«: den mængde eller den procentdel forædlingsprodukter, der opnås ved forædling af en bestemt mængde indførselsvarer.

Artikel 146

1. Under proceduren for passiv forædling kan ikke henføres fællesskabsvarer,

— for hvilke der ved udførsel indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter

— der forud for deres udførsel var overgået til fri omsætning med fuldstændig fritagelse for importafgifter på grund af deres anvendelse til særlige formål, så længe de betingelser, der er fastsat for indrømmelse af den nævnte fritagelse, fortsat er gældende

— ved hvis udførsel der ydes restitutioner, eller for hvilke der indrømmes en anden finansiel fordel end restitutioner som led i den fælles landbrugspolitik på grund af disse varers udførsel.

2. Undtagelser fra stk. 1, andet led, kan dog fastsættes efter udvalgsproceduren.

II. Meddelelse af bevilling

Artikel 147

1. Bevilling til passiv forædling meddeles efter ansøgning fra den person, der lader forædlingsprocesserne udføre.

2. Uanset stk. 1 kan en anden person gives adgang til at benytte proceduren for passiv forædling for varer med fællesskabsoprindelse som defineret i afsnit II, kapitel 2, afdeling 1, når forædlingsprocessen består i indarbejdelse af disse varer i varer, der er fremstillet uden for Fællesskabet og indført som forædlingsprodukter, hvis anvendelse af proceduren kan bidrage til at fremme salg til eksport af sådanne varer, uden at de berører væsentlige interesser hos fællesskabsproducenter af tilsvarende eller lignende varer som de indførte forædlingsprodukter.

De tilfælde, hvor første afsnit kan bringes i anvendelse og de nærmere bestemmelser herfor, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 148

Bevilling meddeles kun:

a) til personer, der er etableret i Fællesskabet

b) når det kan godtgøres, at forædlingsprodukterne vil blive fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.

De tilfælde, hvor undtagelser fra dette litra kan anvendes, og de betingelser, hvorpå disse undtagelser finder anvendelse, fastsættes efter udvalgsproceduren

c) for så vidt anvendelse af proceduren for passiv forædling ikke i alvorlig grad vil kunne skade væsentlige interesser hos forarbejdningsvirksomhederne i Fællesskabet (økonomiske forudsætninger).

III. Procedurens virkemåde

Artikel 149

1. Toldmyndighederne fastsætter den frist, inden for hvilken forædlingsprodukterne skal være genindført i Fællesskabets toldområde. De kan forlænge denne frist, hvis bevillingshaveren fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

2. Toldmyndighederne fastsætter udbyttesatsen for processen eller i givet fald måden for fastsættelsen af denne sats.

Artikel 150

1. Fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, som fastsat i artikel 151, stk. 1, indrømmes kun, for så vidt som forædlingsprodukterne angives til overgang til fri omsætning

a) i bevillingshaverens navn eller for hans regning

b) i enhver anden persons navn eller for denne persons regning, såfremt han er etableret i Fællesskabet, og såfremt han har opnået bevillingshaverens samtykke, og betingelserne for bevillingen er opfyldt.

2. Fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, jf. artikel 151, stk. 1, indrømmes ikke, når en af betingelserne eller forpligtelserne i forbindelse med proceduren for passiv forædling ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at tilsidesættelserne ikke har haft reel betydning for denne procedures virkemåde.

Artikel 151

1. Den i artikel 145 omhandlede fuldstændige eller delvise fritagelse for importafgifter består i, at beløbet for de importafgifter, der påhviler forædlingsprodukter, som overgår til fri omsætning, fradrages beløbet for de importafgifter, der på samme dato ville gælde for de midlertidigt udførte varer, hvis disse varer var blevet indført i Fællesskabets toldområde fra det land, hvor de har været genstand for forædlingsprocessen eller den sidste forædlingsproces.

2. Det beløb, der skal fradrages i henhold til stk. 1, beregnes efter mængden og beskaffenheden af de pågældende varer på datoen for antagelsen af angivelsen om deres henførsel under proceduren for passiv forædling og på grundlag af de andre beskatningselementer, der gælder for dem på datoen for antagelsen af angivelsen om forædlingsprodukternes overgang til fri omsætning.

Værdien af de midlertidigt udførte varer er den værdi, der for disse varer lægges til grund ved fastsættelsen af forædlingsprodukternes toldværdi i henhold til artikel 32, stk. 1, litra b), nr. i), eller, hvis værdien ikke kan fastsættes på denne måde, forskellen mellem forædlingsprodukternes toldværdi og forædlingsomkostningerne fastsat på rimelig vis.

Dog gælder følgende:

— visse afgifter, der fastlægges efter udvalgsproceduren, tages ikke i betragtning ved beregning af fradragsbeløbet

— hvis de midlertidigt udførte varer forud for deres henførsel under proceduren for passiv forædling var overgået til fri omsætning til en nedsat sats på grund af deres anvendelse til særlige formål, og så længe de betingelser, der er fastsat for indrømmelse af den nedsatte sats, fortsat er gældende, er det beløb, der skal fradrages, lig med de importafgifter, der faktisk blev opkrævet ved denne overgang til fri omsætning.

3. Hvis der for de midlertidigt udførte varer ved deres overgang til fri omsætning kunne anvendes en nedsat sats eller nulsats på grund af varernes særlige anvendelsesformål, tages denne sats i betragtning, hvis varerne i det land, hvor forædlingsprocessen eller den sidste forædlingsproces fandt sted, har været genstand for samme processer som de, der svarer til et sådant anvendelsesformål.

4. Hvis forædlingsprodukterne er omfattet af en præferencetoldforanstaltning i henhold til artikel 20, stk. 3, litra d) eller e), og hvis denne foranstaltning gælder for varer henhørende under samme position som de midlertidigt udførte varer, er satsen for de importafgifter, der skal tages i betragtning ved beregning af fradragsbeløbet i henhold til stk. 1, den sats, som ville blive anvendt, hvis de midlertidigt udførte varer opfyldte betingelserne for indrømmelse af denne præferenceforanstaltning.

5. Denne artikel er ikke til hinder for anvendelse af bestemmelser, der er eller måtte blive fastsat som led i samhandelen mellem Fællesskabet og tredjelande, og som foreskriver fritagelse for importafgifter for visse forædlingsprodukter.

Artikel 152

1. Hvis formålet med forædlingen er reparation af de midlertidigt udførte varer, er de ved overgang til fri omsætning fuldstændig fritaget for importafgifter, hvis det på tilfredsstillende måde for toldmyndighederne kan godtgøres, at reparationen er foretaget vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en fabrikationsfejl.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke, når der har været taget hensyn til fejlen på det tidspunkt, hvor de pågældende varer første gang overgik til fri omsætning.

Artikel 153

Hvis formålet med forædlingen er reparation af de midlertidigt udførte varer, og denne reparation foretages mod vederlag, består den i artikel 145 fastsatte delvise fritagelse for importafgifter i, at det gældende afgiftsbeløb fastsættes på grundlag af beskatningselementerne for forædlingsprodukterne på datoen for antagelsen af angivelsen om disse produkters overgang til fri omsætning, og at toldværdien ansættes til et beløb svarende til reparationsomkostningerne, hvis disse omkostninger udgør bevillingshaverens eneste udgift og ikke er påvirket af et afhængighedsforhold mellem bevillingshaveren og forarbejderen.

IV. Passiv forædling med anvendelse af fremgangsmåden med standardombytning

Artikel 154

1. På de under nærværende nr. IV fastsatte betingelser, der finder anvendelse som supplement til de forudgående bestemmelser, giver fremgangsmåden med standardombytning mulighed for at lade en indført vare, i det følgende benævnt ombytningsvare, træde i stedet for et forædlingsprodukt.

2. Toldmyndighederne tillader anvendelse af fremgangsmåden med standardombytning, hvis forædlingsprocessen består i en reparation af fællesskabsvarer, bortset fra varer, der henhører under den fælles landbrugspolitik eller under de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

3. Med forbehold af artikel 159 finder de bestemmelser, der gælder for forædlingsprodukter, ligeledes anvendelse på ombytningsvarer.

4. Toldmyndighederne tillader på betingelser, som de fastsætter, at ombytningsvarer indføres forud for udførslen af de til midlertidig udførsel bestemte varer (forudgående indførsel).

Ved forudgående indførsel af en ombytningsvare stilles der en sikkerhed, som dækker importafgiftsbeløbet.

Artikel 155

1. Ombytningsvarerne skal henhøre under samme toldposition, være af samme handelsmæssige kvalitet og have samme tekniske egenskaber som de midlertidigt udførte varer, hvis disse varer havde undergået den pågældende reparation.

2. Har de midlertidigt udførte varer været brugt før udførslen, skal ombytningsvarerne ligeledes have været brugt og må ikke være nye.

Toldmyndighederne kan dog fravige denne regel, hvis ombytningsvaren er leveret vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en fabrikationsfejl.

Artikel 156

Standardombytning er kun tilladt, når det er muligt at kontrollere, om de i artikel 155 anførte betingelser er opfyldt.

Artikel 157

1. I tilfælde af forudgående indførsel skal den midlertidige udførsel af varerne finde sted inden for en frist på to måneder regnet fra den dato, på hvilken toldmyndighederne antog angivelsen om ombytningsvarernes overgang til fri omsætning.

2. Når særlige omstændigheder berettiger dertil, kan toldmyndighederne på anmodning af den pågældende forlænge den i stk. 1 omhandlede periode inden for rimelige grænser.

Artikel 158

I tilfælde af forudgående indførsel, og når artikel 151 finder anvendelse, fastsættes fradragsbeløbet ud fra de beskatningselementer, der var gældende for de midlertidigt udførte varer på den dato, på hvilken angivelsen om varernes henførsel under proceduren blev antaget.

Artikel 159

Artikel 147, stk. 2, og artikel 148, litra b), finder ikke anvendelse i forbindelse med standardombytning.

V. Andre bestemmelser

Artikel 160

De fremgangsmåder, der er fastsat i forbindelse med passiv forædling, kan ligeledes anvendes ved gennemførelsen af ikke-toldmæssige foranstaltninger i henhold til den fælles handelspolitik.

Afdeling 4

Udførsel

Artikel 161

1. Proceduren for udførsel giver mulighed for, at en fællesskabsvare føres ud af Fællesskabets toldområde.

Udførsel indebærer anvendelse af de formaliteter, der er fastsat med henblik på den pågældende udførsel, herunder handelspolitiske foranstaltninger og eventuelt eksportafgifter.

2. Med undtagelse af varer henført under proceduren for passiv forædling eller en forsendelsesprocedure i henhold til artikel 163 og med forbehold af artikel 164, skal alle fællesskabsvarer, som er bestemt til udførsel, henføres under proceduren for udførsel.

3. Varer der sendes til øen Helgoland, betragtes ikke som udført uden for Fællesskabets toldområde.

4. Det fastlægges efter udvalgsproceduren, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der ikke skal afgives en udførselsangivelse for varer, der føres ud af Fællesskabets toldområde.

5. Udførselsangivelsen indgives til det toldsted, der er kompetent med hensyn til tilsyn på det sted, hvor eksportøren er etableret, eller hvor varerne emballeres eller lastes til udførsel. Undtagelser fastsættes efter udvalgsproceduren.

Artikel 162

Frigivelsen til udførsel gives på betingelse af, at varerne forlader Fællesskabets toldområde i samme stand, som de var på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen.

Afdeling 5

Intern forsendelse

Artikel 163

1. Ved proceduren for intern forsendelse gives der på de i stk.2 til 4 anførte betingelser mulighed for, at fællesskabsvarer uden ændring af deres toldmæssige status kan forsendes fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde gennem et tredjelands område. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af artikel 91, stk. 1, litra b).

2. Den i stk. 1 omhandlede forsendelse kan gennemføres

a) under proceduren for intern fællesskabsforsendelse, hvis denne mulighed gives i en international aftale

b) på grundlag af et TIR-carnet (TIR-konventionen)

c) på grundlag af et ATA-carnet (ATA-konventionen), der anvendes som forsendelsesdokument

d) i henhold til Rhin-manifestet (artikel 9 i den reviderede konvention om Rhin-sejlads)

e) i henhold til formular 302, der er indført som led i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker, undertegnet i London den 19. juni 1951

f) som postforsendelse (herunder postpakker).

3. Artikel 92, 94, 95, 96 og 97 finder tilsvarende anvendelse i det i stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde.

4. I de i stk. 2, litra b) til f), omhandlede tilfælde bevarer en vare kun sin toldmæssige status, når denne er godtgjort på vilkår og på en måde, der er fastsat i bestemmelser, som er vedtaget efter udvalgsproceduren.

Artikel 164

Efter udvalgsproceduren fastsættes betingelser, hvorunder fællesskabsvarer uden at være omfattet af nogen toldprocedure kan forsendes fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde og midlertidigt sendes uden for dette toldområde, uden at deres toldmæssige status ændres.

Artikel 165

Proceduren for intern fællesskabsforsendelse gælder ligeledes i det tilfælde, hvor den udtrykkeligt skal finde anvendelse ifølge en fællesskabsbestemmelse.

KAPITEL 3

ANDRE TOLDMÆSSIGE BESTEMMELSER ELLER ANVENDELSER

Afdeling 1

Frizoner og frilagre

A. Generelt

Artikel 166

Ved frizoner eller frilagre forstås dele af Fællesskabets toldområde eller lokaliteter beliggende på dette område, som er adskilt fra resten af området, og i hvilke

a) ikke-fællesskabsvarer med henblik på anvendelsen af importafgifterne og de handelspolitiske importforanstaltninger anses for ikke at befinde sig på Fællesskabets toldområde, hvis de hverken er bragt i fri omsætning, henført under en anden toldprocedure eller anvendt eller forbrugt under andre omstændigheder end dem, der er fastsat i toldforskrifterne

b) fællesskabsvarer som følge af deres anbringelse i frizone eller frilager omfattes af de foranstaltninger, der i

princippet er forbundet med varernes udførsel, når det er fastsat i særlige fælleskabsforskrifter.

Artikel 167

1. Medlemsstaterne kan på bestemte dele af Fællesskabets toldområde oprette frizoner eller give tilladelse til oprettelse af frilagre.

2. Medlemsstaterne fastlægger hver frizones geografiske grænser. De lokaler, hvor der tænkes oprettet et frilager, skal godkendes af medlemsstaterne.

3. Frizonerne er indhegnede. Medlemsstaterne fastlægger tilførsels- og fraførselssteder for hver frizone eller hvert frilager.

4. Opførelse af bygninger i en frizone kræver en forhåndstilladelse fra toldmyndighederne.

Artikel 168

1. Frizonernes og frilagrenes grænser og tilførsels- og fraførselssteder er underlagt toldmyndighedernes tilsyn.

2. Personer og transportmidler, der ankommer til eller forlader en frizone eller et frilager, kan underkastes toldkontrol.

3. Personer, der ikke frembyder den nødvendige sikkerhed for, at bestemmelserne i denne kodeks overholdes; kan formenes adgang til en frizone eller et frilager.

4. Toldmyndighederne kan føre kontrol med varer, der tilføres, opbevares i eller fraføres en frizone eller et frilager. Med henblik på denne kontrol skal en kopi af transportdokumentet, der skal følge med varerne, når de tilføres eller fraføres en frizone eller et frilager, overdrages til toldmyndighederne eller holdes til deres disposition hos en person, som er udpeget hertil af nævnte myndigheder. Hvis denne kontrol forlanges, skal varerne stilles til toldmyndighedernes rådighed.

B. **Tilførsel af varer til frizoner og frilagre**

Artikel 169

Såvel ikke-fællesskabsvarer som fællesskabsvarer kan anbringes i frizone eller frilager.

Toldmyndighederne kan kræve, at varer, som frembyder fare, eller som vil kunne fremkalde en ændring af andre varers tilstand, eller som af andre årsager kræver særlige indretninger, tilføres lokaler, der er specielt udstyret hertil.

Artikel 170

1. Ved tilførsel af varer til frizone eller frilager skal disse ikke frembydes for toldmyndighederne, og der skal heller ikke indgives toldangivelse, jf. dog artikel 168, stk. 4.

2. Der skal for toldmyndighederne kun frembydes varer, som

a) er henført under en toldprocedure, der er blevet afsluttet, ved at varerne anbringes i frizone eller frilager; en sådan frembydelse er dog ikke nødvendig, hvis der i medfør af den pågældende toldprocedure tillades undtagelse fra forpligtelsen til at frembyde varerne

b) har været genstand for en beslutning om indrømmelse af godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter og med tilladelse til, at varerne anbringes i frizone eller frilager

c) er omfattet af foranstaltningerne i artikel 166, litra b).

2. Toldmyndighederne kan kræve, at varer, som er underkastet eksportafgifter eller andre bestemmelser vedrørende udførsel, anmeldes til toldvæsnet.

4. På anmodning udsteder toldmyndighederne for varer, der er anbragt i frizone eller frilager, en attest vedrørende deres status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer.

C. **Frizoners og frilagres virkemåde**

Artikel 171

1. Varer kan opbevares i frizoner og frilagre uden tidsbegrænsning.

2. For visse varer, der er omhandlet i artikel 166, litra b), og henhører under den fælles landbrugspolitik, kan der fastsættes særlige frister efter udvalgsproceduren.

Artikel 172

1. I frizoner eller frilagre tillades aktiviteter af industriel eller kommerciel art samt tjenesteydelser, når de i denne kodeks fastsatte betingelser overholdes. Udøvelsen af disse aktiviteter anmeldes forinden til toldmyndighederne.

2. Toldmyndighederne kan i et vist omfang forbyde eller begrænse de i stk. 1 omhandlede aktiviteter under hensyn til,

hvilke varer der er genstand for de nævnte aktiviteter, eller til behovet for toldtilsyn.

3. Toldmyndighederne kan nægte personer, der ikke frembyder den nødvendige sikkerhed for overholdelse af de i denne kodeks fastsatte bestemmelser, adgang til at udøve virksomhed i en frizone eller et frilager.

Artikel 173

Ikke-fællesskabsvarer, der er anbragt i frizone eller frilager, kan, mens de befinder sig i frizone eller frilager,

a) overgå til fri omsætning på de betingelser, der er fastsat for den pågældende procedure og i artikel 178

b) uden tilladelse gøres til genstand for de sædvanlige behandlinger, som er omhandlet i artikel 109, stk. 1

c) henføres under proceduren for aktiv forædling på de for denne procedure fastsatte betingelser.

Forædlingsaktiviteter i Hamburgs gamle frihavn og i frizonerne på De Kanariske Øer, Azorerne, Madeira og De Oversøiske Departementer er dog ikke underlagt økonomiske forudsætninger.

Hvis konkurrencevilkårene i Fællesskabet inden for en økonomisk sektor påvirkes som følge af denne undtagelse, beslutter Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen for så vidt angår den gamle frihavn i Hamburg, at de økonomiske forudsætninger også skal gælde for den pågældende økonomiske aktivitet i Hamburgs gamle frihavn

d) henføres under proceduren for forarbejdning under toldkontrol på de for denne procedure fastsatte betingelser

e) henføres under proceduren for midlertidig indførsel på de for denne procedure fastsatte betingelser.

f) afstås efter artikel 182

g) tilintetgøres på betingelse af, at der forelægges toldmyndighederne alle de oplysninger, som disse skønner nødvendige.

Hvis varerne henføres under en af de i litra c), d) eller e) omhandlede procedurer, kan medlemsstaterne tilpasse de relevante kontrolbestemmelser, hvis det er nødvendigt for at tage hensyn til drifts- og toldtilsynsforholdene i frizonerne eller frilagrene.

Artikel 174

De i artikel 166, litra b) omhandlede de fællesskabsvarer, som henhører under den fælles landbrugspolitik, kan kun underkastes de behandlinger, der udtrykkeligt er fastsat for disse varer i overensstemmelse med artikel 109, stk. 2. Disse behandlinger kan foretages uden tilladelse.

Artikel 175

1. Når artikel 173 og 174 ikke finder anvendelse, kan de ikke-fællesskabsvarer og fællesskabsvarer, der er omhandlet i artikel 166, litra b), ikke forbruges eller anvendes i frizoner eller frilagre.

2. Med forbehold af bestemmelserne for proviantering er stk. 1, i det omfang den pågældende procedure tillader det, ikke til hinder for anvendelse eller forbrug af varer, som ved overgang til fri omsætning eller ved midlertidig indførsel ikke ville være pålagt importafgifter eller undergivet foranstaltninger, i henhold til den fælles landbrugspolitik eller handelspolitiske foranstaltninger. I så fald er en angivelse om overgang til fri omsætning eller om midlertidig indførsel ikke nødvendig.

En angivelse kræves dog, hvis sådanne varer skal afskrives på et kontingent eller et loft.

Artikel 176

1. Enhver person, der udøver virksomhed i en frizone eller et frilager, det være sig oplagring, bearbejdning, forarbejdning, salg eller køb af varer, skal i en af toldmyndighederne godkendt form føre lagerregnskab. Varerne skal, så snart de ankommer til denne persons lokaler, bogføres i dette regnskab. Regnskabet skal sætte toldmyndighederne i stand til at identificere varerne, og det skal vise varebevægelserne.

2. I tilfælde af omladning af varer i en frizone holdes de dertil hørende dokumeter til rådighed for toldmyndighederne. Kortvarig oplagring af varer i forbindelse med en sådan omladning anses for at udgøre en del af omladningen.

D. Fraførsel af varer fra frizoner og frilagre

Artikel 177

Med forbehold af de særlige bestemmelser, der er vedtaget som led i særlige toldforskrifter, kan varer, der fraføres en frizone eller et frilager,

— udføres eller genudføres fra Fællesskabets toldområde

— føres ind i de øvrige dele af Fællesskabets toldområde.

Bestemmelserne i afsnit III — bortset fra artikel 48 til 53 for så vidt angår fællesskabsvarer — finder anvendelse på varer, der føres ind i de øvrige dele af Fællesskabets toldområde,

medmindre det drejer sig om varer, hvis fraførsel fra zonen sker ad søvejen eller luftvejen, uden at varerne henføres under en forsendelsesprocedure eller en anden toldprocedure.

Artikel 178

1. Opstår der toldskyld for en ikke-fællesskabsvare, og ansættes toldværdien af denne vare på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, og som omfatter omkostninger ved oplagring eller bevarelse af varerne under disses opbevaring i frizone eller frilager, medregnes disse omkostninger ikke i toldværdien, når de er anført særskilt i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen.

2. Når den pågældende vare i frizone eller frilager er blevet underkastet de særlige behandlinger, der er omhandlet i artikel 109, stk. 1, er beskaffenheden, toldværdien og mængden, som skal lægges til grund ved beregningen af importafgiftsbeløbet — efter anmodning fra klarereren og på betingelse af, at de nævnte behandlinger har fundet sted på grundlag af en tilladelse, der er givet i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 3 — de samme som dem, der, for så vidt angår denne vare, skulle have været lagt til grund på det i artikel 214 omhandlede tidspunkt, hvis varen ikke var blevet underkastet disse behandlinger. Undtagelser fra denne bestemmelse kan fastsættes efter udvalgsproceduren.

Artikel 179

1. Fællesskabsvarer henhørende under den fælles landbrugspolitik, som er anbragt i frizone eller frilager, og som er omfattet af artikel 166, litra b), skal angives til en af de bestemmelser eller anvendelser, der er fastsat i de forskrifter, der som følge af, at de anbringes i frizone eller frilager, underkaster de pågældende varer foranstaltninger, der i princippet er knyttet til deres udførsel.

2. Hvis disse varer igen føres ind i andre dele af Fællesskabets toldområde, eller hvis der ved udløbet af den i henhold til artikel 171, stk. 2, fastsatte frist ikke er fremsat anmodning med henblik på angivelse af varerne til en af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser eller anvendelser, træffer toldmyndighederne de foranstaltninger, der er fastsat i de særlige forskrifter vedrørende manglende overholdelse af den fastsatte bestemmelse eller anvendelse.

Artikel 180

1. Hvis varerne føres ind i — eller på ny føres ind i — andre dele af Fællesskabets toldområde eller henføres under en toldprocedure, kan den i artikel 170, stk. 4, omhandlede attest anvendes til at bevise, at varerne har status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer.

2. Når det ikke ved hjælp af attesten eller på anden måde dokumenteres, at varerne har status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer, betragtes de

— for så vidt angår anvendelsen af eksportafgifter og eksportlicenser samt af handelspolitiske foranstaltninger, der benyttes ved udførsel, som fællesskabsvarer

— i anden sammenhæng, som ikke-fællesskabsvarer.

Artikel 181

Toldmyndighederne sikrer sig, at bestemmelserne vedrørende udførsel eller genudførsel overholdes, når varerne udføres eller genudføres fra en frizone eller et frilager.

Afdeling 2

Genudførsel, tilintetgørelse og afståelse

Artikel 182

1. Ikke-fælleskabsvarer kan

— genudføres fra Fællesskabets toldområde

— tilintetgøres

— afstås til statskassen, hvis denne mulighed foreligger i henhold til nationale retsforskrifter.

2. Genudførsel indebærer i givet fald anvendelse af de formaliteter, der er fastsat med henblik på udførsel af varerne, herunder handelspolitiske foranstaltninger.

De tilfælde, hvor ikke-fællesskabsvarer kan henføres under en suspensionsprocedure, således at handelspolitiske foranstaltninger ikke finder anvendelse på udførslen, kan fastlægges efter udvalgsproceduren.

3. Genudførsel eller tilintetgørelse skal på forhånd anmeldes til toldmyndighederne. Toldmyndighederne forbyder genudførsel, når det følger af de formaliteter eller foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit. Såfremt varer, som under deres ophold på Fællesskabets toldområde var henført under en toldprocedure af økonomisk betydning, skal genudføres, skal der indgives en toldangivelse som omhandlet i artikel 59 til 78. I så fald finder artikel 161, stk. 4 og 5, anvendelse.

Afståelse sker i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

4. Tilintetgørelse eller afståelse må ikke medføre omkostninger for statskassen.

5. Affald og skrot, som i givet fald fremkommer ved tilintetgørelse, skal angives til en af de toldmæssige bestemmelser eller anvendelser, der er fastsat for ikke-fællesskabsvarer.

Varerne forbliver under toldtilsyn indtil det i artikel 37, stk. 2, fastsatte tidspunkt,

AFSNIT V

VARER, DER FORLADER FÆLLESSKABETS TOLDOMRÅDE

Artikel 183

Varer, der forlader Fællesskabets toldområde, er underkastet toldtilsyn. De kan kontrolleres af toldmyndighederne i overensstemmelse med gældende bestemmelser. Når de forlader området, skal de i givet fald følge den rute, som toldmyndighederne har fastlagt, og toldmyndighedernes anvisninger skal efterkommes.

AFSNIT VI

BEGUNSTIGEDE TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

FRITAGELSER

Artikel 184

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om, i hvilke tilfælde der som følge af særlige omstændigheder indrømmes fritagelse for import- eller eksportafgifter ved varers overgang til fri omsætning eller udførsel.

KAPITEL 2

RETURVARER

Artikel 185

1. Fællesskabsvarer, som, efter at være blevet udført fra Fællesskabets toldområde, inden for en frist på tre år igen føres ind i toldområdet og dér overgår til fri omsætning, fritages for importafgifter.

Dog gælder følgende:

— fristen på tre år kan overskrides under særlige omstændigheder

— såfremt returvarer inden deres udførsel fra Fællesskabets toldområde er blevet bragt i fri omsætning med nedsat eller nul-importafgift som følge af et særligt anvendelsesformål, kan den i stk. 1 omhandlede fritagelse kun bevilges på betingelse af, at varerne genindføres til samme formål.

Såfremt de pågældende varer ikke anvendes til samme formål, foretages der i det beløb, der skal erlægges i importafgifter, et fradrag af det beløb, som eventuelt er opkrævet, da disse varer første gang blev bragt i fri omsætning. Hvis sidstnævnte beløb er større end det, der fremkommer ved returvarenes overgang til fri omsætning, ydes der ingen godtgørelse.

2. Den stk. 1 omhandlede fritagelse for importafgifter indrømmes ikke for følgende varer:

a) varer, der er udført fra Fællesskabets toldområde under proceduren for passiv forædling, medmindre disse varer stadig er i samme uforandrede stand som ved deres udførsel

b) varer, som har været omfattet af en fællesskabsforanstaltning, der indebærer deres udførsel til tredjeland. De tilfælde, hvor der kan afviges fra denne bestemmelse, samt de nærmere betingelser herfor, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 186

Fritagelsen for importafgifter som omhandlet i artikel 185 indrømmes kun, dersom varerne genindføres i samme stand, som de havde ved udførslen. De tilfælde, hvor der kan afviges fra denne bestemmelse, samt de nærmere betingelser herfor, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 187

Artikel 185 og 186 finder tilsvarende anvendelse på forædlingsprodukter, der oprindelig var blevet udført eller genudført efter en procedure for aktiv forædling.

Det efter lovgivningen skyldige importafgiftsbeløb fastlægges efter reglerne for proceduren for aktiv forædling, idet datoen for genudførsel af forædlingsprodukterne betragtes som datoen for varens overgang til fri omsætning.

KAPITEL 3

PRODUKTER, SOM HIDRØRER FRA HAVFISKERI, OG ANDRE PRODUKTER, DER OPTAGES FRA HAVET

Artikel 188

Med forbehold af artikel 23, stk. 1, litra f), er følgende produkter fritaget for importafgifter ved overgang til fri omsætning:

a) produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra et tredjelands territorialfarvand af skibe, som er registreret i en medlemsstat eller anmeldt til dens skibsregister og fører statens flag

b) produkter, der er fremstillet på grundlag af de under litra a) nævnte produkter om bord på fabriksskibe, der opfylder de under samme litra a) fastsatte betingelser.

AFSNIT VII

TOLDSKYLD

KAPITEL I

SIKKERHEDSSTILLELSE FOR TOLDSKYLD

Artikel 189

1. Kræver toldmyndighederne i henhold til toldforskrifterne, at der stilles sikkerhed for betalingen af en toldskyld, skal denne stilles af debitor eller den person, som kan blive debitor.

2. Toldmyndighederne kan kun kræve en sikkerhedsstillelse for en og samme toldskyld.

Sikkerhedsstillelse i medfør af en toldprocedure, som kan anvendes for en given vare i flere medlemsstater, gælder i det omfang, der er fastsat i de bestemmelser, der er vedtaget efter udvalgsproceduren, i de berørte medlemsstater.

3. Toldmyndighederne kan tillade, at der stilles sikkerhed af en tredjemand på vegne af den person, der er blevet afkrævet sikkerhedsstillelse.

4. Når debitor eller den person, som kan blive debitor, er en offentlig administration, skal der ikke stilles sikkerhed.

5. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhedsstillelse, hvis det beløb, der skal stilles sikkerhed for, ikke overstiger 500 ECU.

Artikel 190

1. Er det fastsat i toldforskrifterne, at sikkerhedsstillelse er fakultativ, kræves denne sikkerhed efter toldmyndighedernes skøn, for så vidt rettidig betaling af en toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Når den i første afsnit omhandlede sikkerhed ikke kræves, kan toldmyndighederne imidlertid forlange, at den i artikel 189, stk. 1, omhandlede person afgiver en erklæring indeholdende de forpligtelser, han ifølge loven skal overholde.

2. Den i stk. 1, første afsnit, nævnte sikkerhed kan kræves stillet:

— samtidig med, at forskrifterne om muligheden for at kræve en sådan sikkerhedsstillelse finder anvendelse

— på ethvert senere tidspunkt, når toldmyndighederne konstaterer, at rettidig betaling af en toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Artikel 191

Efter anmodning fra den i artikel 189, stk. 1 eller 3, omhandlede person tillader toldmyndighederne, at der stilles samlet sikkerhed for flere ekspeditioner, der medfører eller vil kunne medføre, at der opstår en toldskyld.

Artikel 192

1. Er det fastsat i toldforskrifterne, at sikkerhedsstillelse er obligatorisk, fastsætter toldmyndighederne størrelsen af sikkerhedsstillelsen til et beløb, der svarer til:

— det nøjagtige beløb af den pågældende toldskyld, hvis dette beløb kan beregnes nøjagtigt på det tidspunkt, hvor sikkerheden kræves

— i de øvrige tilfælde, det af toldmyndighederne anslåede højeste beløb for den toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå.

Foreligger der samlet sikkerhedsstillelse for toldskyld, hvoraf beløbet varierer efter tidspunktet, skal sikkerhedsbeløbet fastsættes således, at det på ethvert tidspunkt dækker den pågældende toldskyld.

2. Hvis sikkerhedsstillelse i henhold til toldforskrifterne er fakultativ, og toldmyndighederne kræver sikkerhed, fastsætter de sikkerhedsstillelsen til et beløb, der ikke overstiger det i stk. 1 fastsatte niveau.

3. De tilfælde, hvor der kan stilles fast sikkerhed, samt de nærmere betingelser herfor, fastlægges efter udvalgsproceduren.

Artikel 193

Der kan stilles sikkerhed:

— som kontant depositum

— ved kaution.

Artikel 194

1. Det kontante depositum stilles i valutaen i den medlemsstat, i hvilken sikkerhedsstillelsen kræves.

Med et kontant depositum sidestilles:

— overgivelse af en check, hvis betaling er garanteret af den institution, hvorpå checken er trukket, på en måde, der under alle omstændigheder kan anerkendes af toldmyndighederne

— overgivelse af ethvert andet værdipapir, der har frigørende virkning, og som anerkendes af de nævnte myndigheder.

2. Det kontante depositum eller hermed sidestillede depositа skal stilles i overensstemmelse med bestemmelserne i den medlemsstat, hvor sikkerhedsstillelsen kræves.

Artikel 195

Kautionisten skal skriftligt forpligte sig til solidarisk med debitor at betale sikkerhedsstillelsesbeløbet for den toldskyld, som forfalder til betaling.

Kautionisten skal være en anden person, der er etableret i Fællesskabet og godkendt af toldmyndighederne i en medlemsstat.

Toldmyndighederne kan afslå at godkende den foreslåede kautionist, når de finder, at denne ikke fuldt ud vil kunne sikre rettidig betaling af toldskylden.

Artikel 196

Den person, der skal stille sikkerhed, kan frit vælge mellem de forskellige former for sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 193.

Toldmyndighederne kan dog afvise den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, hvis den er uforenelig med den pågældende toldprocedures korrekte afvikling. Det samme gælder den foreslåede sikkerhedsstillelse. Toldmyndighederne kan kræve, at den valgte form for sikkerhedsstillelse fastholdes i en bestemt periode.

Artikel 197

1. Er der hjemlet mulighed for det i gældende bestemmelser, der er fastsat efter udvalgsproceduren, kan toldmyndighederne godkende andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der er omhandlet i artikel 193, når de yder tilsvarende sikkerhed for betaling af toldskylden.

Toldmyndighederne afviser den af debitor foreslåede sikkerhedsstillelse, når de finder, at den ikke fuldt ud vil kunne sikre betaling af toldskylden.

2. Toldmyndighederne kan med samme forbehold som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, godtage et kontant depositum, uden at betingelserne i artikel 194, stk. 1, er opfyldt.

Artikel 198

Konstaterer toldmyndighederne, at sikkerhedsstillelsen ikke eller ikke længere helt sikkert eller fuldt ud garanterer rettidig betaling af toldskylden, kræver de af den i artikel 189, stk. 1, omhandlede person, at han efter eget valg enten stiller supplerende sikkerhed eller erstatter den oprindelige sikkerhed med en ny.

Artikel 199

1. Sikkerhedsstillelsen kan ikke frigives, så længe den toldskyld, for hvilken den er stillet, ikke er ophørt eller stadig vil kunne opstå. Når toldskylden er ophørt eller ikke længere vil kunne opstå, skal sikkerhedsstillelsen omgående frigives.

2. Når toldskylden er delvis ophørt eller ikke længere kan opstå for en del af sikkerhedsstillelsesbeløbet, frigives den tilsvarende del af dette beløb, hvis den pågældende anmoder herom, medmindre det pågældende beløbs størrelse ikke gør noget sådant berettiget.

Artikel 200

Undtagelsesbestemmelser vedrørende dette kapitel vedtages om fornødent efter udvalgsproceduren for at tage hensyn til internationale konventioner.

KAPITEL 2

TOLDSKYLDENS OPSTÅEN

Artikel 201

1. Toldskyld ved indførsel opstår, når en importafgiftspligtig vare

a) overgår til fri omsætning

b) henføres under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Toldskylden opstår på tidspunktet for antagelsen af den pågældende toldangivelse.

3. Debitor er klarereren. Ved indirekte repræsentation er debitor også den person, for hvis regning toldangivelsen er afgivet.

Udfærdiges en toldangivelse for en af de i stk. 1 nævnte toldprocedurer på basis af oplysninger, som fører til, at de efter lovgivningen skyldige afgifter helt eller delvis ikke opkræves, kan tillige personer, der har meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger, anses som debitorer i overensstemmelse med gældende nationale bestemmelser, hvis de var eller havde rimelig grund til at være bekendt med, at de pågældende oplysninger var forkerte.

Artikel 202

1. Toldskyld ved indførsel opstår,

a) når en importafgiftspligtig vare føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde, eller

b) hvis det drejer sig om en importafgiftspligtig vare, der er anbragt i frizone eller frilager, når varen føres ind i en anden del af toldområdet på ikke forskriftsmæssig måde.

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved »indførsel på ikke forskriftsmæssig måde« enhver indførsel i strid med artikel 38 til 41 og med artikel 177, andet led.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen føres ind på ikke forskriftsmæssig måde.

3. Debitorer er:

— den person, der på ikke forskriftsmæssig måde har ført den pågældende vare ind i Fællesskabets toldområde

— de personer, der har medvirket til denne indførsel, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det foregik på ikke forskriftsmæssig måde

— samt de personer, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare, der var ført ind på ikke forskriftmæssig måde.

Artikel 203

1. Toldskyld ved indførsel opstår, når:

— en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen unddrages toldtilsynet.

3. Debitorer er:

— den person, der har unddraget varen toldtilsyn

— de personer, der har medvirket til unddragelsen, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare unddraget toldtilsyn

— de personer, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare, der var unddraget toldtilsyn

— samt, i givet fald, den person, som det påhviler at opfylde de forpligtelser, der opstår ved varens midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet.

Artikel 204

1. Toldskyld ved indførsel opstår:

a) når en af de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelse af den toldprocedure, som varen er undergivet, misligholdes, eller

b) når en af betingelserne for en vares henførsel under den pågældende toldprocedure eller for indrømmelse af nedsat eller nul-importafgift på grund af dens anvendelse til særlige formål ikke er opfyldt,

i andre end de i artikel 203 omhandlede tilfælde, medmindre det godtgøres, at en sådan misligholdelse ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af den midlertidige opbevaring eller den pågældende toldprocedure.

2. Toldskylden opstår enten på det tidspunkt, hvor den forpligtelse, hvis misligholdelse bevirker, at der opstå toldskyld, ikke længere er opfyldt, eller på det tidspunkt, hvor varen blev henført under den pågældende toldprocedure, hvis det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for henførslen af varen under den pågældende procedure eller indrømmelsen af nedsat eller nul-importafgift på grund dens anvendelse til særlige formål ikke var opfyldt.

3. Debitor er den person, som det i den givne situation påhviler enten at opfylde de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet, eller som skal overholde de fastsatte betingelser for varens henførsel under proceduren.

Artikel 205

1. Toldskyld ved indførsel opstår, når

— en importafgiftspligtig vare forbruges eller anvendes i frizone eller frilager på andre betingelser end dem, der følger af gældende forskrifter.

Forsvinder der varer, og kan denne forsvinden ikke begrundes tilfredsstillende over for toldmyndighederne, kan disse anse varerne for forbrugt eller anvendt i frizonen eller frilageret.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen forbruges eller anvendes for første gang på andre betingelser end dem, der følger af gældende forskrifter.

3. Debitor er den person, som har forbrugt eller anvendt varen, samt de personer, der har medvirket til dette forbrug eller denne anvendelse, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at dette forbrug eller denne anvendelse fandt sted på andre betingelser end dem, der følger af gældende forskrifter.

Når toldmyndighederne i tilfælde af varernes forsvinden anser dem for at være forbrugt eller anvendt i frizonen eller frilageret, og det ikke er muligt at anvende første afsnit, skal toldskylden betales af den person, der, så vidt myndighederne ved, sidst var i besiddelse af varerne.

Artikel 206

1. Uanset artikel 202 og artikel 204, stk. 1, litra a), anses toldskyld ved indførsel ikke at opstå i forbindelse med en bestemt vare, når der fremlægges bevis for, at misligholdelse af de forpligtelser, der følger af

— bestemmelserne i artikel 38 til 41 og artikel 177, andet led

— den pågældende vares midlertidige opbevaring, eller

— anvendelse af den toldprocedure, som den pågældende vare er undergivet

skyldes, at den omhandlede vare er helt tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til varens egen beskaffenhed, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure, eller endelig efter tilladelse fra toldmyndighederne.

En vare er gået uigenkaldeligt tabt som omhandlet i nærværende stykke, når den er blevet totalt uanvendelig for enhver.

2. Toldskyld ved indførsel anses heller ikke at opstå i forbindelse med en vare, der er overgået til fri omsætning til nedsat eller nul-importafgift på grund af dens anvendelse til særlige formål, når denne vare udføres eller genudføres med toldmyndighedernes tilladelse.

Artikel 207

Når toldskyld ved indførsel i overensstemmelse med artikel 206, stk. 1, ikke anses for at være opstået for en vare, der er overgået til fri omsætning til nedsat eller nul-importafgift på grund af dens anvendelse til særlige formål, anses affald og skrot fra denne tilintetgørelse som ikke-fællesskabsvarer.

Artikel 208

Når der i overensstemmelse med artikel 203 og 204 opstår toldskyld for en vare, der er overgået til fri omsætning til nedsat importafgift på grund af dens anvendelse til særlige formål, trækkes det beløb, der er betalt ved overgang til fri omsætning, fra beløbet af den opståede toldskyld.

Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår toldskyld for affald og skrot efter tilintetgørelse af en sådan vare.

Artikel 209

1. Toldskyld ved udførsel opstår, når

— en eksportafgiftspligtig vare udføres fra Fællesskabets toldområde i henhold til en toldangivelse.

2. Toldskylden opstår på tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen.

3. Debitor er klarereren. Ved indirekte repræsentation er debitor også den person, for hvis regning toldangivelsen er afgivet.

Artikel 210

1. Toldskyld ved udførsel opstår, når

— eksportafgiftspligtig vare forlader Fællesskabets toldområde, uden at der er afgivet toldangivelse herfor.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor den nævnte vare faktisk forlader toldområdet.

3. Debitor er

— den person, der har foretaget udførslen,

— samt de personer, der har medvirket ved udførslen, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at der ikke var, men burde have været indgivet en toldangivelse.

Artikel 211

1. Toldskyld ved udførsel opstår, når betingelserne for, at en vare er blevet udført fra Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter, ikke er blevet overholdt.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen anvendes til et andet formål end det, der havde muliggjort dens udførsel fra Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter, eller, hvis toldmyndighederne ikke kan fastslå dette tidspunkt, det tidspunkt, hvor fristen udløber for fremlæggelse af bevis for, at de fastsatte betingelser for opnåelse af denne fritagelse er blevet opfyldt.

3. Debitor er klarereren. Ved indirekte repræsentation er debitor også den person, for hvis regning toldangivelsen er afgivet.

Artikel 212

Den i artikel 201 til 205 og artikel 209 til 211 omhandlede toldskyld opstår, selv om den vedrører varer, der er omfattet af forbud eller restriktioner ved ind- eller udførsel, uanset varernes art. Der opstår imidlertid ikke toldskyld ved indførsel på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde af falske penge eller af narkotika og psykotrope stoffer, som ikke er genstand for det af de kompetente myndigheder strengt kontrollerede salg med henblik på en anvendelse til medicinske og videnskabelige formål. Af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser betragtes toldskylden dog som opstået, når en medlemsstats straffelovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgelse.

Artikel 213

Når der er flere debitorer for en og samme toldskyld, hæfter disse solidarisk for betalingen af denne skyld.

Artikel 214

1. Medmindre andre, særlige bestemmelser er fastsat i denne kodeks, fastsættes import- eller eksportafgifterne for en vare på grundlag af de særlige beskatningselementer, der gælder for varen på det tidspunkt, hvor toldskylden, som vedrører den, opstår, jf. dog stk. 2.

2. Når det ikke er muligt nøjagtigt at fastslå tidspunktet for toldskyldens opståen, skal der ved fastsættelsen af de særlige beskatningselementer for den pågældende vare regnes med det tidspunkt, hvor toldmyndighederne konstaterer, at varen befinder sig i en situation, der har fremkaldt en toldskyld.

Sætter de oplysninger, som toldmyndighederne råder over, dem i stand til at fastslå, at toldskylden opstod på et tidspunkt forud for denne konstatering, fastsættes import- eller eksportafgifterne for den pågældende vare dog på grundlag af de særlige beskatningselementer, som var gældende for den på det tidligste tidspunkt, hvor eksistensen af toldskylden som følge af denne situation kan fastslås på grundlag af de foreliggende oplysninger.

3. For at undgå at der drages økonomisk fordel af en udsættelse af tidspunktet for toldskyldens opståen eller bogføring af toldskylden, beregnes der udligningsrenter i tilfælde og på betingelser, der fastlægges i bestemmelser, som vedtages efter udvalgsproceduren.

Artikel 215

1. Toldskylden opstår det sted, hvor de omstændigheder der er årsag til toldskylden, indtræffer.

2. Kan det i stk. 1 omhandlede sted ikke bestemmes, anses toldskylden for at være opstået på det sted, hvor toldmyndighederne konstaterer, at varerne befinder sig i en situation, der giver anledning til en toldskyld.

3. Når forpligtelserne i henhold til en toldprocedure ikke er opfyldt for en vare, anses toldskylden for art være opstået

— på det sted, hvor varen er henført under proceduren, eller

— på det sted, hvor varen kommer ind i Fællesskabet under den pågældende procedure.

4. Gør de oplysninger, som toldmyndighederne råder over, det muligt at fastslå, at toldskylden allerede var opstået, da varen befandt sig på et andet sted, anses toldskylden som opstået på det første sted, hvor det er muligt at fastslå dens eksistens.

Artikel 216

1. For så vidt det er fastsat i overenskomster, der er indgået mellem Fællesskabet og visse tredjelande, at der ved indførsel i de pågældende tredjelande skal indrømmes præferencetoldbehandling for varer med oprindelse i Fællesskabet i henhold til disse overenskomster, dog på betingelse af, at der, når varerene er frembragt under proceduren for aktiv forædling, skal betales importafgifter for ikke-fællesskabsvarer, som er medgået til deres fremstilling, medfører påteg-

ningen af de nødvendige dokumenter for at opnå denne præferencetoldbehandling i tredjelande, at der opstår toldskyld ved indførsel.

2. Toldskylden anses for at opstå på det tidspunkt, hvor toldmyndighederne antager udførselsangivelsen vedrørende de pågældende varer.

3. Debitor er klarereren. Ved indirekte repræsentation er debitor også den person, for hvis regning toldangivelsen er afgivet.

4. De til denne toldskyld svarende importafgifter fastsættes på samme måde, som hvis det drejede sig om en toldskyld, der var opstået ved antagelse samme dag af toldangivelsen om de pågældende varers overgang til fri omsætning for at bringe proceduren for aktiv forædling til ophør.

KAPITEL 3

OPKRÆVNING AF TOLDSKYLDSBELØB

Afdeling 1

Bogføring af afgiftsbeløbet og underretning af debitor herom

Artikel 217

1. Ethvert importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der udgør en toldskyld — i det følgende benævnt afgiftsbeløb — skal beregnes af toldmyndighederne, så snart de har de fornødne oplysninger, og indskrives af disse myndigheder i regnskabsregistrene eller på anden måde (bogføring).

Første afsnit anvendes ikke:

a) når en foreløbig antidumping- eller udligningstold er blevet indført

b) når de efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb er større end det beløb, der er fastsat på grundlag af en bindende tariferingsoplysning

c) når toldmyndighederne i henhold til bestemmelser, der er vedtaget efter udvalgsproceduren, er fritaget for at bogføre afgiftsbeløb under en bestemt størrelse.

Toldmyndighederne kan undlade at bogføre de afgifter, der i henhold til artikel 221, stk. 3, ikke kan meddeles debitor, fordi fristen er udløbet.

2. De praktiske regler for bogføringen af afgiftsbeløbene fastlægges af medlemsstaterne. Disse regler kan være forskellige, afhængigt af om toldmyndighederne på baggrund af forholdene omkring toldskyldens opståen har sikkerhed for, at de nævnte beløb betales.

Artikel 218

1. Når der opstår en toldskyld ved antagelsen af angivelsen af en vare til en anden toldprocedure end midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, eller ved en hvilken som helst anden handling, der har samme retsvirkning som denne antagelse, skal beløbet svarende til denne toldskyld bogføres, så snart det er blevet beregnet, eller senest andendagen efter den dag, hvor varerne er blevet frigivet.

Dog kan, for så vidt der er stillet sikkerhed for deres betaling, samtlige afgiftsbeløb vedrørende varer, der er frigivet til en og samme person i løbet af en af toldmyndighederne fastsat periode, som højst må være 31 dage, bogføres samlet ved slutningen af perioden. Denne bogføring skal ske senest fem dage efter den pågældende periodes udløb.

2. Når en vare efter bestemmelserne kan frigives, inden visse i fællesskabsretten fastsatte betingelser, som er afgørende for fastlæggelsen af toldskylden eller opkrævningen af den, er opfyldt, skal bogføringen finde sted senest to dage efter den dag, hvor toldskylden eller forpligtelsen til at betale de afgiftsbeløb, der følger af denne, er endeligt fastlagt eller fastslået.

Vedrører toldskylden imidlertid en foreløbig antidumping- eller udligningstold, skal denne told bogføres senest to måneder efter, at Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumping- eller udligningstold er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

3. Hvis der opstår en toldskyld under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i stk. 1, skal bogføringen af det tilsvarende afgiftsbeløb ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndigheden kan

a) beregne det pågældende afgiftsbeløb, og

b) fastslå, hvem der er debitor.

Artikel 219

1. De i artikel 218 nævnte frister kan forlænges, hvis

a) medlemsstaternes administrative organisation gør det nødvendigt, navnlig hvis bogføringen sker centralt, eller

b) toldmyndighederne som følge af særlige omstændigheder ikke er i stand til at overholde de fastsatte frister.

Fristerne kan ikke forlænges ud over fjorten dage.

2. De frister, der er fastsat i stk. 1, gælder ikke i tilfælde af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Artikel 220

1. Hvis det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, ikke er bogført i henhold til artikel 218 og 219 eller er bogført for lavt i forhold til det efter lovgivningen skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndighederne er blevet klar over situationen og kan beregne det efter lovgivningen skyldige beløb og fastslå, hvem der er debitor (efterfølgende bogføring). Denne frist kan forlænges efter artikel 219.

2. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i artikel 217, stk. 1, andet og tredje afsnit, foretages der ikke efterfølgende bogføring, når

a) den oprindelige beslutning om ikke at bogføre afgifterne eller at bogføre et lavere beløb end det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb er truffet på grundlag af generelle bestemmelser, som senere er fundet ugyldige ved en retsafgørelse

b) det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter

c) de bestemmelser, der er vedtaget efter udvalgsproceduren, fritager toldmyndighederne for efterfølgende bogføring af afgiftsbeløb, der er lavere end et fastsat beløb.

Artikel 221

1. Så snart afgiftsbeløbet er bogført, underrettes debitor efter en passende fremgangsmåde om beløbets størrelse.

2. Er der i toldangivelsen anført et vejledende afgiftsbeløb, kan toldmyndighederne bestemme, at den i stk. 1 omhandlede underretning kun skal ske, når det angivne afgiftsbeløb ikke svarer til det af toldmyndighederne fastlagte beløb.

Når der gøres brug af den i første afsnit fastsatte mulighed, betragtes toldmyndighedernes frigivelse af varerne som underretning af debitor om det bogførte afgiftsbeløb, jf. dog artikel 218, stk. 1, andet afsnit.

3. Underretning af debitor kan ikke ske efter udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen. Hvis det er på grund af en handling, der vil kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, at toldmyndighederne ikke har kunnet fastsætte det nøjagtige efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb, kan den nævnte underretning, for så vidt det er fastsat i gældende bestemmelser, imidlertid ske efter udløbet af den nævnte frist på tre år.

Afdeling 2

Frist og nærmere regler for betaling af afgiftsbeløbet

Artikel 222

1. Ethvert afgiftsbeløb, der er genstand for den i artikel 221 omhandlede underretning, skal betales af debitor inden udløbet af følgende frister:

a) hvis der ikke er indrømmet denne person nogen af de i artikel 224 til 229 fastsatte betalingslempelser, skal betalingen ske inden for den fastsatte frist.

Med forbehold af artikel 244, andet afsnit, må denne frist højst være på ti dage fra det tidspunkt, hvor debitor er blevet underrettet om det skyldige afgiftsbeløb, og den skal, hvis der har fundet samlet bogføring sted på de i artikel 218, stk. 1, andet afsnit, anførte betingelser, fastsættes således, at debitor ikke derved opnår en længere betalingsfrist, end tilfældet ville have været, hvis vedkommende havde fået henstand med betalingen.

Forlængelse indrømmes uden videre, når det godtgøres, at den pågældende har modtaget underretningen for sent til at kunne overholde den frist, der gælder for betalingen.

Toldmyndighederne kan desuden efter anmodning indrømme debitor en forlænget frist, når det skyldige afgiftsbeløb hidrører fra en efteropkrævning. En således indrømmet forlænget frist kan ikke overstige den tid, der er nødvendig, for at debitor kan træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde sin forpligtelse, jf. dog artikel 229, litra a)

b) hvis der er indrømmet denne person en af de i artikel 224 til 229 fastsatte betalingslempelser, skal betalingen finde sted senest ved udløbet af den eller de frister, der er fastsat i forbindelse med disse betalingslempelser.

2. Når en anmodning om fritagelse for afgifter indgives i henhold til artikel 237, 238 eller 239, eller når en vare beslaglægges for senere at blive konfiskeret i henhold til artikel 233, litra b), litra c), andet led, eller litra d), fritages debitor for at betale afgifterne under visse omstændigheder, der fastsættes efter udvalgsproceduren.

Artikel 223

Betaling skal finde sted i rede penge eller i form af ethvert andet betalingsmiddel, som ifølge gældende bestemmelser har tilsvarende frigørende virkning. Den kan ske ved modregning, når gældende bestemmelser tillader det.

Artikel 224

Hvis afgiftsbeløbet vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne

afgifter, indrømmer toldmyndighederne efter anmodning fra den pågældende henstand med betaling af beløbet på de i artikel 225, 226 og 227 fastsatte betingelser.

Artikel 225

Det er en forudsætning for indrømmelse af betalingshenstand, at der er stillet sikkerhed.

Desuden kan indrømmelse af betalingshenstand give anledning til opkrævning af ekstraudgifter i forbindelse med oprettelse af sagsakter eller i forbindelse med tjenesteydelser.

Artikel 226

Toldmyndighederne kan indrømme betalingshenstand efter en af følgende regler:

a) særskilt for hver enkelt beløb, der bogføres på de vilkår, der er anført i artikel 218, stk. 1, første afsnit, eller i artikel 220, stk. 1

b) samlet for alle de afgiftsbeløb, der bogføres på de vilkår, der er anført i artikel 218, stk. 1, første afsnit, i en periode, der fastsættes af toldmyndighederne, og som højst må være 31 dage

c) samlet for alle de afgiftsbeløb, som bogføres samlet i medfør af artikel 218, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 227

1. Betalingshenstanden er på 30 dage. Den beregnes således:

a) når betalingshenstanden indrømmes efter artikel 226, litra a), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor toldmyndighederne har bogført afgiftsbeløbet.

   Hvis artikel 219 bringes i anvendelse, nedsættes den i overensstemmelse med første afsnit beregnede frist på 30 dage med et antal dage svarende til den frist ud over to dage, der har været anvendt til bogføringen

b) når betalingshenstanden indrømmes efter artikel 226, litra b), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor perioden for samlet bogføring udløber. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, perioden for samlet bogføring omfatter

c) når betalingshenstanden indrømmes efter artikel 226, litra c), beregnes fristen fra dagen efter udløbet af den periode, i hvilken de pågældende varer er blevet frigivet. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, den pågældende periode omfatter.

2. Hvis de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder omfatter et ulige antal dage, er det antal dage, der skal fradrages fristen på 30 dage i henhold til bestemmelserne i disse litra, lig med halvdelen af det lige antal dage umiddelbart under dette ulige antal.

3. For at forenkle proceduren kan medlemsstaterne, hvis de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder er en kalenderuge eller en kalendermåned, bestemme, at den afgiftsbetaling, for hvilken der er indrømmet betalingshenstand

a) når der er tale om en periode på en kalenderuge, skal finde sted om fredagen i den fjerde uge efter denne kalenderuge

b) når der er tale om en periode på en kalendermåned, skal finde sted senest den 16. dag i måneden efter denne kalendermåned.

Artikel 228

1. Der kan ikke indrømmes betalingshenstand for afgiftsbeløb, som, selv om de vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne afgifter, bogføres efter de gældende bestemmelser for antagelse af ufuldstændige angivelser som følge af, at klarereren ved udløbet af den fastsatte frist ikke har givet de nødvendige oplysninger til endelig bestemmelse af varernes toldværdi eller ikke har leveret de oplysninger eller det dokument, der manglede ved antagelsen af den ufuldstændige angivelse.

2. Der kan dog indrømmes betalingshenstand i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, hvis det afgiftsbeløb, der skal opkræves, bogføres inden udløbet af en frist på 30 dage fra tidspunktet for bogføringen af det oprindeligt krævede beløb, eller, hvis der ikke er foretaget nogen bogføring, fra tidspunktet for antagelsen af angivelsen vedrørende de pågældende varer. Varigheden af en betalingshenstand, der indrømmes på disse vilkår, må ikke gå ud over tidspunktet for udløbet af den periode, som i medfør af artikel 227 er indrømmet for betaling af det oprindeligt fastsatte afgiftsbeløb, eller som skulle være indrømmet, hvis det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb var blevet bogført ved angivelsen af de pågældende varer.

Artikel 229

Toldmyndighederne kan indrømme debitor andre betalingslempelser end betalingshenstand.

Indrømmelse af sådanne betalingslempelser

a) er betinget af, at der stilles sikkerhed. Det kan dog undlades at kræve sikkerhed, når et sådant krav på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder

b) medfører, at der ud over afgiftsbeløbet opkræves lånerenter. Rentebeløbet beregnes således, at det svarer til det beløb, der i denne henseende kræves på det nationale penge- og kapitalmarked for den valuta, i hvilken beløbet skyldes.

Toldmyndighederne kan undlade at kræve lånerente, når det på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Artikel 230

Uanset hvilken betalingslempelse debitor har fået indrømmet, kan han erlægge afgiftsbeløbet helt eller delvis inden udløbet af den frist, der er indrømmet.

Artikel 231

Ethvert afgiftsbeløb kan betales af tredjemand på debitors vegne.

Artikel 232

1. Er afgiftsbeløbet ikke betalt inden for den fastsatte frist,

a) gør toldmyndighederne brug af alle de muligheder, de har i henhold til gældende bestemmelser, herunder tvangsfuldbyrdelse, for at sikre betaling af beløbet.

   Der kan efter udvalgsproceduren fastsættes særlige bestemmelser for kautionister inden for rammerne af proceduren for forsendelse

b) opkræves der ud over afgiftsbeløbet morarente.

   Morarentesatsen kan være højere end lånerentesatsen. Den må ikke være lavere end denne sats.

2. Toldmyndighederne kan undlade at kræve morarente, hvis

a) det på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder

b) disse ikke overstiger et beløb, der fastsættes efter udvalgsproceduren

c) betalingen af afgifterne finder sted inden fem dage efter betalingsfristens udløb.

3. Toldmyndighederne kan fastsætte:

a) minimumsperioder for beregning af renterne

b) minimumsbeløb for skyldige morarenter.

KAPITEL 4

TOLDSKYLDENS OPHØR

Artikel 233

Med forbehold af gældende bestemmelser om forældelse af toldskyld og om de tilfælde, hvor toldskylden ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører en toldskyld:

a) ved betaling af afgiftsbeløbet

b) ved fritagelse for afgiftsbeløbet

c) når en vare er angivet til en toldprocedure, der indebærer forpligtelse til at betale afgiften, og

   — toldangivelsen herfor er blevet erklæret ugyldig efter artikel 66

   — varerne inden frigivelsen enten er blevet beslaglagt og samtidig eller senere konfiskeret, tilintetgjort efter ordre fra toldmyndighederne, tilintetgjort eller afstået efter artikel 182 eller tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til varernes egen beskaffenhed, eller som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure

d) hvis de varer, for hvilke en toldskyld er opstået i overensstemmelse med artikel 202, beslaglægges ved deres ikke forskriftsmæssige indførsel og samtidig eller senere konfiskeres.

Ved beslaglæggelse og konfiskation anses toldskylden af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser dog for ikke at være ophørt, når en medlemsstats lovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgning.

Artikel 234

Den i artikel 216 omhandlede toldskyld ophører også ved annullering af de formaliteter, der er opfyldt med henblik på indrømmelse af den i artikel 216 omhandlede præferencetoldbehandling.

KAPITEL 5

GODTGØRELSE AF OG FRITAGELSE FOR AFGIFTER

Artikel 235

Ved

a) godtgørelse forstås hel eller delvis tilbagebetaling af import- eller eksportafgifter, der er blevet betalt

b) fritagelse forstås enten en afgørelse om helt eller delvist at undlade opkrævning af en toldskyld eller afgørelse om helt eller delvist at annulere bogføringen af et import- eller eksportafgiftsbeløb, som ikke er betalt.

Artikel 236

1. Godtgørelse af import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på betalingstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

Fritagelse for import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på bogføringstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

Der indrømmes hverken godtgørelse eller fritagelse, hvis de omstændigheder, hvorpå betalingen eller bogføringen af et ikke-skyldigt beløb bygger, skyldes urigtigheder fra debitors side.

2. Godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det pågældende toldsted inden tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om de pågældende afgifter.

Denne frist forlænges, hvis debitor godtgør, at han har været forhindret i at indgive anmodning herom inden for den nævnte frist som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Toldmyndighederne yder af egen drift godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for samme frist konstaterer, at der er tale om en af de i stk. 1 første og andet afsnit, beskrevne situationer.

Artikel 237

Der ydes godtgørelse af import- eller eksportafgifter, hvis en toldangivelse erklæres ugyldig, efter at afgifterne er blevet betalt. Godtgørelsen indrømmes efter anmodning fremsat inden for samme frist som den, der gælder for indgivelse af en anmodning om, at en toldangivelse må blive erklæret ugyldig.

Artikel 238

1. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det bogførte beløb for disse afgifter vedrører varer, der er henført under den pågældende toldprocedure, og som afvises af importøren, fordi de på det tidspunkt, der er omhandlet i artikel 67, er defekte eller ikke svarer til betingelserne i den kontrakt, på grundlag af hvilken varerne er blevet indført.

Med defekte varer som omhandlet i første afsnit sidestilles varer, som er blevet beskadiget inden frigivelsen.

2. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter er betinget af, at

a) varerne ikke er blevet taget i anvendelse, bortset fra den anvendelse, der var nødvendig for at konstatere, at de var defekte eller ikke-bestillingssvarende

b) varerne udføres fra Fællesskabets toldområde.

Efter anmodning tillader toldmyndighederne, at varerne i stedet for at blive udført tilintetgøres eller med henblik på genudførsel henføres under proceduren for ekstern forsendelse eller under toldoplagsproceduren eller anbringes i frizone eller på frilager.

For at varerne kan angives til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse som anført i forrige afsnit, anses de som ikke-fællesskabsvarer.

3. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter indrømmes ikke for varer, som, inden der er indgivet toldangivelse for dem, har været midlertidigt indført med henblik på afprøvning, medmindre det godtgøres, at det ikke under afprøvningen på normal vis har kunnet påvises, at disse var defekte eller ikke-bestillingssvarende.

4. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter af de i stk. 1 nævnte grunde indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det berørte toldsted inden tolv måneder fra datoen for underretningen af debitor om de nævnte afgifter.

Toldmyndighederne kan dog i behørigt begrundede undtagelsestilfælde tillade, at nævnte frist overskrides.

Artikel 239

1. Godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter kan indrømmes i andre situationer end dem, der er omhandlet i artikel 236, 237 og 238,

— og som fastlægges efter udvalgsproceduren

— og som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed. De situationer, hvor denne bestemmelse finder anvendelse, samt de nærmere procedureregler herfor fastlægges efter udvalgsproceduren. Godtgørelsen eller fritagelsen kan undergives særlige betingelser.

2. Godtgørelse af eller fritagelse for afgifter med de i stk. 1 omhandlede begrundelser indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det berørte toldsted inden tolv måneder fra datoen for underretningen af debitor om de nævnte afgifter.

Toldmyndighederne kan i behørigt begrundede undtagelsestilfælde tillade, at nævnte frist overskrides.

Artikel 240

Der ydes kun godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportsafgifter på de i dette kapitel fastsatte betingelser, hvis det beløb, der skal godtgøres eller indrømmes fritagelse for, overstiger et beløb, der fastsættes efter udvalgsproceduren.

Dog kan toldmyndighederne også imødekomme en anden anmodning om godtgørelse af eller fritagelse for et lavere beløb.

Artikel 241

Toldmyndighedernes godtgørelse af import- eller eksportafgifter samt eventuel låne- eller morarente opkrævet i forbindelse med betalingen medfører ikke, at myndighederne skal betale rente. Der betales dog rente,

— når en afgørelse om, at en anmodning om godtgørelse skal imødekommes, ikke er fuldbyrdet inden for en frist på tre måneder, efter at den er truffet

— når det følger af nationale bestemmelser.

Rentebeløbet skal beregnes således, at det svarer til det beløb, der i denne henseende kræves på det nationale penge- og kapitalmarked.

Artikel 242

Hvis der med urette er indrømmet fritagelse for en toldskyld, eller det tilsvarende afgiftsbeløb er godtgjort, kan den oprindelige skyld opkræves. De renter, der eventuelt er betalt i henhold til artikel 241, skal godtgøres.

AFSNIT VIII

KLAGEADGANG

Artikel 243

1. Enhver person kan indgive klage mod afgørelser, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldforskrifterne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

Klage kan endvidere indgives af enhver person, der har anmodet toldmyndighederne om en afgørelse vedrørende anvendelsen af toldforskrifterne, og som ikke har opnået, at nævnte myndigheder har truffet afgørelse inden for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede frist.

Klagen skal indgives i den medlemsstat, hvor afgørelsen er truffet, eller hvor der er anmodet om en sådan afgørelse.

2. Klagen kan

a) i første instans indgives til den af medlemsstaterne hertil udpegede toldmyndighed

b) i anden instans indgives til en uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.

Artikel 244

Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

Toldmyndighederne kan imidlertid udsætte gennemførelsen af afgørelsen helt eller delvis, hvis den har begrundet formodning om, at den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne, eller hvis der må frygtes uoprettelig skade for den pågældende.

Hvis den anfægtede afgørelse bevirker, at der skal betales import- eller eksportafgifter, er udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen betinget af, at der foreligger eller stilles en sikkerhed. Det kan dog undlades at kræve sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor et sådant krav på grund af debitors situation ville kunne give anledning til alvorlige vanskeligheder af økonomisk eller social karakter.

Artikel 245

De nærmere bestemmelser om klageadgangen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 246

Dette afsnit anvendes ikke på klager indgivet med henblik på anullering eller ændring af en afgørelse truffet af toldmyndighederne med hjemmel i straffelovgivningen.

AFSNIT IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

TOLDKODEKSUDVALGET

Artikel 247

1. Der nedsættes et toldkodeksudvalg, i det følgende benævnt udvalget, der består af repæsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repæsentant som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 248

Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende toldforskrifterne, som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

Artikel 249

1. Med undtagelse af afsnit VIII fastsættes de nødvendige bestemmelser for anvendelsen af denne kodeks, herunder også af den i artikel 184 omhandlede ordning efter den i stk. 2 og 3 fastlagte procedure under hensyntagen til de af Fællesskabet indgåede internationale forpligtelser, jf. dog artikel 9 og 10 i forordning (EØF) nr. 2658/87 [1] samt stk. 4.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

   b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal vedtages. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

   c) Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

4. De nødvendige bestemmelser for anvendelsen af artikel 11, 12 og 21 fastsættes efter den procedure, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2658/87.

KAPITEL 2

RETSVIRKNINGER I EN MEDLEMSSTAT AF FORANSTALTNINGER, SOM ER TRUFFET, DOKUMENTER, DER ER UDSTEDT, ELLER SAGSFORHOLD, SOM ER KONSTATERET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

Artikel 250

Når den toldprocedure anvendes i flere medlemsstater,

— har de afgørelser, som toldmyndighederne i en medlemsstat træffer, samt de foranstaltninger til identificering, som de træffer eller accepterer, og de dokumenter, de udsteder, samme retsvirkning i de øvrige medlemsstater som de afgørelser, foranstaltninger og dokumenter, der træffes eller udstedes af toldmyndighederne i hver enkelt af disse medlemsstater

— har de sagsforhold, som konstateres ved den kontrol, som foretages af toldmyndighederne i en medlemsstat, samme retskraft i de øvrige medlemsstater som de sagsforhold, der er konstateret af toldmyndighederne i hver enkelt af disse medlemsstater.

KAPITEL 3

ANDRE AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 251

1. Følgende forordninger og direktiver ophæves:

— Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 456/91 [3]

— Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 af 25. marts 1976 om den toldbehandling, der skal anvendes ved genindførsel af returvarer til Fællesskabets toldområde [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1147/86 [5]

[1] EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

[2] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.
[3] EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 4.
[4] EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.
[5] EFT nr. L 105 af 22. 4. 1986, s. 1.

— Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 om anvendelse af den europæiske regningsenhed (ERE) i retsakter på toldområde [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 289/84 [2]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1854/89 [4]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1854/89 [6]

— Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning [7], senest ændret ved direktiv 90/504/EØF [8]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi[9], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4046/89 [10]

— Rådets direktiv 81/177/EØF af 24. februar 1981 om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer [11], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1854/89 [12]

— Rådets forordning (EØF) nr. 3599/82 af 21. december 1982 om ordningen vedrørende midlertidig indførsel [13], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1620/85 [14]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2763/83 af 26. september 1983 om bevilling til under toldkontrol at forarbejde varer, før de bringes i fri omsætning [15], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 720/91 [16]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 af 23. juli 1984 om Fællesskabets toldområde [17], senest ændret ved akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse

— Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling [18]

— Rådets forordning (EØF) nr. 3632/85 af 12. december 1985 om fastlæggelse af betingelserne for, at en person kan udfærdige en toldangivelse [19]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2473/86 af 24. juli 1986 om proceduren for passiv forædling og om fremgangsmåden med standardombytning [20]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2144/87 af 13. juli 1987 om toldskyld [21], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4108/88 [22]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1031/88 af 18. april 1988 om fastlæggelse af, hvilke personer der skal betale toldskyld [23], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1716/90 [24]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1970/88 af 30. juni 1988 om den tresidede procedure under proceduren for passiv forædling og fremgangsmåden med standardombytning [25]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2503/88 af 25. juli 1988 om toldoplag [26], ændret ved forordning (EØF) nr. 2561/90 [27]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2504/88 af 25. juli 1988 om frizoner og frilagre [28], ændret ved forordning (EØF) nr. 1604/92 [29]

— Rådets forordning (EØF) nr. 4151/88 af 21. december 1988 om fastsættelse af bestemmelser, der skal finde anvendelse på varer, som føres ind i Fællesskabets toldområde [30]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf [31]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1855/89 af 14. juni 1989 om ordningen vedrørende midlertidig indførsel af transportmidler [32]

— Rådets forordning (EØF) nr. 3312/89 af 30. oktober 1989 om midlertidig indførsel af containere [33]

— Rådets forordning (EØF) nr. 4046/89 af 21. december 1989 om den sikkerhed, der skal stilles for betaling af en toldskyld [34]

[1] EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 5.
[2] EFT nr. L 33 af 4. 2. 1984, s. 2.
[3] EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.
[4] EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.
[5] EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.
[6] EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.
[7] EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.
[8] EFT nr. L 281 af 12. 10. 1990, s. 28.
[9] EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.
[10] EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 24.
[11] EFT nr. L 83 af 30. 3. 1981, s. 40.
[12] EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.
[13] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1982, s. 1.
[14] EFT nr. L 155 af 14. 6. 1985, s. 54.
[15] EFT nr. L 272 af 5. 10. 1985, s. 54.
[16] EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 9.
[17] EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.
[18] EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.
[19] EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 1.
[20] EFT nr. L 212 af 2. 8. 1986, s. 1.
[21] EFT nr. L 201 af 22. 7. 1987, s. 15.
[22] EFT nr. L 361 af 29. 12. 1988, s. 2.
[23] EFT nr. L 102 af 21. 4. 1988, s. 5.
[24] EFT nr. L 160 af 26. 6. 1990, s. 6.
[25] EFT nr. L 174 af 6. 7. 1988, s. 1.
[26] EFT nr. L 225 af 15. 8. 1988, s. 1.
[27] EFT nr. L 246 af 10. 9. 1990, s. 1.
[28] EFT nr. L 225 af 15. 8. 1988, s. 8.
[29] EFT nr. L 173 af 26. 6. 1992, s. 30.
[30] EFT nr. L 367 af 31. 12. 1988, s. 1.
[31] EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.
[32] EFT nr L 186 af 30. 6. 1989, s. 8.
[33] EFT nr. L 321 af 4. 11. 1989, s. 5.
[34] EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 24.

— Rådets forordning (EØF) nr. 1715/90 af 20. juni 1990 om oplysninger fra medlemsstaternes toldmyndigheder vedrørende tarifering af varer i toldnomenklaturen [1]

— Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse [2], med undtagelse af artikel 3, stk. 3, litra b)

— Rådets forordning (EØF) nr. 717/91 af 21. marts 1991 om det administrative enhedsdokument [3]

— Rådets forordning (EØF) nr. 719/91 af 21. marts 1991 om benyttelse inden for Fællesskabet af TIR-carneter og ATA-carneter som forsendelsesdokumenter [4]

2. I alle de fællesskabsretsakter, hvor der er henvist til de i stk. 1 nævnte forordninger eller direktiver, skal disse henvisninger betragtes som henvisninger til denne kodeks.

Artikel 252

1. Artikel 141, 142 og 143 i forordning (EØF) nr. 918/83 [5] ophæves.

2. I forordning (EØF) nr. 2658/87 [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3492/91 [7] foretages følgende ændringer:

a) i artikel 8 ændres »Udvalget kan« til »Det ved artikel 247 i EF-toldkodeksen nedsatte udvalg kan«

b) i artikel 10, stk. 1, affattes indledningen således: »Kommissionens repræsentant forelægger det udvalg, der er omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 247, et udkast . . .«

c) artikel 7 og 11 ophæves.

Artikel 253

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1994.

Afsnit VIII finder dog først anvendelse for Det Forenede Kongerige fra den 1. januar 1995.

Artikel 161 og, i det omfang de vedrører genudførsel, artikel 182 og 183 finder dog anvendelse fra den 1. januar 1993. For så vidt disse artikler henviser til bestemmelser i denne kodeks og så længe disse bestemmelser endnu ikke finder anvendelse, anses henvisningerne for at være henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i de i artikel 251 omhandlede forordninger og direktiver.

Inden den 1. oktober 1993 tager Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen om konsekvenserne af den monetære omregningskurs, der skal anvendes ved gennemførelsen af foranstaltninger som led i den fælles landbrugspolitik, problemet vedrørende samhandelen med varer mellem medlemsstaterne inden for det indre marked op til fornyet behandling. Denne rapport ledsages af eventuelle forslag fra Kommissionen, hvorom Rådet træffer afgørelse i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten.

Inden den 1. januar 1998 tager Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen denne kodeks op til fornyet gennemgang med henblik på at foretage de tilpasninger, der bl.a. er nødvendige af hensyn til gennemførelsen af det indre marked. Denne rapport ledsages af eventuelle forslag, som Rådet træffer afgørelse om i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. oktober 1992.

På Rådets vegne
W. WALDEGRAVE
Formand

(1) EFT nr. L 160 af 26. 6. 1990, s. 1.
(2) EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.
(3) EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 1.
(4) EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 6.
(5) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.
(6) EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.
(7) EFT nr. L 328 af 30. 11. 1991, s. 80.